

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • APRIL 2013

Liahona

**Jesus Kristus: Återlösare
och föredöme, s. 18, 26**

Vänner är personer som ... , s. 52

**Är du omvänd?
10 sätt att veta, s. 56**

**Hur du pratar om templet
med dina barn, s. 62, 64**

*“Kristi ljus är
den gudom-
liga kraft
eller det
inflytande
som utgår
från Gud
genom
Jesus Kristus.
Det ger ljus
och liv åt allt.”*

Äldste Richard G. Scott
i de tolv apostlarnas
kvorum, “Samvetsfrid
och sinnesfrid”, *Liahona*,
nov. 2004, s. 15.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Han har uppstått**
Henry B. Eyring
- 7 Besökslärares budskap: Tempelförbund**

ARTIKLAR

- 12 Döden och livet: Pionjärspektiv på uppståndelsen**
Pionjärer och profeter vittnar om hur man finner hopp i uppståndelsen.

18 Jesu Kristi mission och verksamhet

Russell M. Nelson
Vi kan ta efter fem aspekter av Frälsarens liv när vi försöker följa honom och förstå hans försoning.

26 Påskveckan

Under sin sista vecka utförde Frälsaren det största underverket av alla.

30 Hur man hjälper barn att förbereda sig för dopet

Jessica Larsen och Marissa Widdison
Vad kan föräldrar göra för att deras barns dop ska bli mer meningsfullt?

34 Dragen till templet

Jairo Mazzagardi
Lär dig hur templet kan leda till omvändelse.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från aprilkonferensen: Studera konferenstalen tillsammans**
Greg Batty

- 9 Undervisning till vägledning för de unga: Betydelsen av att ha goda vänner**

- 10 Vad vi tror på: Den Helige Anden tröstar, inspirerar och vittnar**

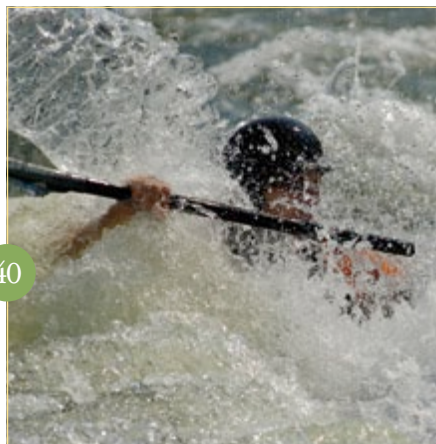
- 36 Sista dagars heliga berättar**

- 74 Kyrkonytt**

- 80 Tills vi möts igen: Drick från källan**
Aaron L. West

PÅ OMSLAGET

Framsida: Fotoillustration Tim Taggart © IRI.
Baksida: Fotoillustration Matthew Reier.
Insidan av omslagets framsida:
Foto Kristine Šumska.

40

40 Välj den bättre delen

Matthew D. Flitton

För att helt kunna hänge sig åt Jesu Kristi evangelium fick Zoltán ge upp en del saker som var bra.

52

42 Frågor och svar

Hur förklarar jag för min vän varför det inte är någon bra idé att bryta mot kyskhetslagen?

44 Hur man verkar i prästadömsämbeten

Thomas S. Monson

Lär dig nyckeln till att nå ut till, undervisa och beröra dem du tjänar.

45 Vår plats**46 Varför behöver vi Mormons bok?**

Fyra anledningar till varför Mormons bok är viktig.

48 Tillväxt i bördig jord: Trofasta ungdomar i Uganda

Cindy Smith

Dessa unga män och unga kvinnor stärks av uppoffringarna de gör för evangeliet.

52 Vägledning för de unga: Vad är en sann vän?

Elaine S. Dalton

54 Hur jag vet: Min inbjudan till frälsning

Emerson José da Silva

När jag till slut tackade ja till min väns inbjudan visste jag att jag hade funnit något viktigt.

56 Tio sätt att veta att du är omvänd

Tyler Orton

Det jag lärde mig om omvändelse hjälper mig att se mina framsteg i evangeliet.

59 Affisch: Hårt arbete är verkligen värt besväret

61

60 Mormor Denys lille missionär

Emília Maria Guimarães Correa

Vitors kärlek till evangeliet fick hans mormor att omvända sig.

61 Särskilt vittne: Varför har kyrkan ett så långt namn?

M. Russell Ballard

62 Fira templen!

Darcie Jensen

Över hela världen firar barnen att de har ett tempel i närheten.

64 Frågor och svar om templet

Svar på sådana frågor som:

Varför har vi tempel?

Vad händer i dem?

65 Sång: Familjer kan vara tillsammans för evigt

Ruth Muir Gardner och

Vanja Y. Watkins

66 Ta med Primär hem: Jesus Kristus återställde sin kyrka i de sista dagarna**68 På vandringsleden:**

Var kyrkan organiserades

Jan Pinborough

70 För små barn**81 Porträtt av en profet: Wilford Woodruff**

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Använd din superhjaltesyn.

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Verkställande direktör: David T. Warner

Chef för familje- och medlemssupport: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Tidskriftsassistent: Melissa Zenteno

Skriv- och redigeringssteam: Susan Barrett, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller,
Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R.
Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBergh, Julia Woodbury

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimall Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin,
Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Föränta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för
medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insätts på

pregiuro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org;

via post till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt

Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@

ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
poliska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke

kommerciellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får

inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.

Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 137 No. 4, LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake

City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,

\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake

City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include

address label from a recent issue; old and new address *must* be

included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-

537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication

Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT

84126-0368.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna.
Här följer några exempel.

FOTOILLUSTRATION CODY BELL © RPI

”Jesu Kristi mission och verksamhet”,

s. 18: Äldste Russell M. Nelson nämner fem aspekter av Jesu Kristi liv som vi kan ta efter.

Ni kan samtala om aspekterna och hur ni kan tillämpa dem i era liv. Du kan läsa en berättelse i skrifterna från Frälsarens liv eller se en bibelvideo (biblevideos.lds.org) som skildrar en av aspekterna. Du kan avsluta med att vittna om hans liv och verksamhet och sedan sjunga ”Mer helighet giv mig” (*Psalmer*, nr 77).

”Vad är en sann vän?” sidan 52: Du kan

örja med att fråga: Vad är en sann vän?
Läs äldste Robert D. Hales’ definition och

samtala om vilka slags vänner vi bör vara. Du kan berätta om när någon var en sann vän till dig, och prata om vilka egenskaper som kan hjälpa familjemedlemmarna att bli bättre vänner till andra.

”Fira templet!” sidan 62: Titta tillsammans med din familj på bilderna av hur olika barn har firat templet. Du kan visa en bild av templet som finns närmast er och prata om varför templet är viktigt. Betona att det bara är i templet som familjer kan beseglas. Ni kan avsluta med att sjunga ”Familjer kan vara tillsammans för evigt” (sidan 65).

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelnas första sida.

Bön, 18, 45

Dop, 30

Döden, 4, 12, 39

Familjen, 30, 65

Förbund, 7

Föredöme, 48

Förrättningar, 18

försoningen, 18, 26, 45

Generalkonferensen, 8, 37

Glädje, 37

Helige Anden, den, 10, 36

Hopp, 12

lhärdighet, 59

Inspiration, 36, 38

Jesus Kristus, 4, 18, 26

Kyrkans organisation, 61

Kyskhet, 42

Lydnad, 40, 42, 56

Missionsarbete, 34, 39,

48, 52, 54, 60

Mormons bok, 46

Normer, 42, 45

Offer, 40

Omvändelse, 34, 54, 56, 60

Prioriteringar, 40

Prästadömet, 44

Sakramentet, 18

Smith, Joseph, 66

Tempel, 34, 62

Tempeltjänst, 7, 64, 38,

65, 80

Tjänande, 44, 70

Tro, 48

Undervisning, 8, 9, 30

Uppenbarelse, 10, 46

Uppståndelsen, 4, 12, 26

Woodruff, Wilford, 81

Vänskap, 9, 52, 54

Återställelsen, 66

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare i första
presidentskapet

Han har uppstått

Ett vittnesbörd om Jesu Kristi uppståndelse är en källa till både hopp och beslutsamhet. Och så kan det vara för alla Guds barn. Det var så för mig en sommardag i juni 1969 när min mor dog, det har det varit under alla år sedan dess, och det kommer att vara så tills jag möter henne igen.

Sorgen över den tillfälliga separationen ersattes omedelbart av glädje. Det var mer än ett hopp om en glad återförening. Eftersom Herren har uppenbarat så mycket genom sina profeter och eftersom den Helige Anden har bekräftat sanningen om uppståndelsen för mig, kan jag inom mig se hur det kommer att vara att återförenas med våra helgade och uppståndna nära och kära:

”Det är dessa som skall komma fram i de rättfärdigas uppståndelse ...

Det är dessa vilkas namn är uppskrivna i himlen, där Gud och Kristus är allas domare.

Det är dessa som är rättfärdiga människor, fullkomliggjorda genom Jesus, det nya förbundets medlare, som åstadkom denna fullkomliga försoning genom att utgjuta sitt eget blod” (L&F 76:65, 68–69).

Eftersom Jesus Kristus bröt dödens band kommer alla vår himmelske Faders barn som fötts i världen att uppstå i en kropp som aldrig kommer att dö. Så mitt och ditt vittnesbörd om denna underbara sanning kan ta bort smärtan över förlusten av en älskad familjemedlem eller vän och ersätta den med glad förväntan och fast beslutsamhet.

Herren har gett oss alla uppståndelsens gåva, varigenom vår ande får en kropp som är fri från fysiska defekter (se

Alma 11:42–44). Min mor kommer att se ung och strålande ut eftersom effekten av åldrandet och åren av fysiskt lidande har tagits bort. Det kommer till henne och till oss som en gåva.

Men de av oss som längtar efter att få vara med henne för evigt måste göra sådana val som kvalificerar oss för den gemenskapen, att få bo där Fadern och hans älskade uppståndne Son bor i härlighet. Det är den enda platsen där familjelivet kan fortsätta för evigt. Ett vittnesbörd om den sanningen har ökat min beslutsamhet att kvalificera mig och dem jag älskar för den högsta graden i det celestiala riket genom att Jesu Kristi försoning verkar i vårt liv (se L&F 76:70).

Herren ger oss vägledning i denna strävan efter evigt liv genom sakramentsbönerna som hjälper mig och som kan hjälpa dig. Vi inbjuds att förnya vårt dopförbund under varje sakramentsmöte.

Vi lovar att alltid minnas Frälsaren. Symbolerna för hans offer hjälper oss uppskatta omfattningen av priset han betalade för att bryta dödens band, erbjuda nåd och förlåta oss för alla våra synder om vi väljer att omvända oss.

Vi lovar att hålla hans bud. Genom att läsa skrifterna och de levande profeternas ord, och lyssna på inspirerade talare under sakramentsmötena, påminns vi om vårt förbund att göra det. Den Helige Anden manar oss i sinne och hjärta vilka bud vi främst behöver hålla den dagen.

I sakramentsbönerna lovar Gud att sända den Helige Anden för att vara med oss (se Moroni 4:3; 5:2; L&F 20:77, 79). I det ögonblicket har jag upptäckt att Gud kan ge mig vad som känns som en personlig intervju. Han gör mig

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Vi ska tillämpa "all helig skrift på oss för att det skulle kunna vara oss till nytta och lärdom" (1 Nephi 19:23). Du kan läsa sakramentsbönerna i Läran och förbunden 20:76–79. Efter att ha läst president Eyrings undervisning om sakramentsbönerna kan du inbjuda dem du undervisar att fundera över hur de här bönerna kan vägleda dem och hjälpa dem återvända för att återigen bo med sin himmelske Fader och Jesus Kristus.

uppmärksam på vad jag har gjort som gläder honom, mitt behov av omvändelse och förlåtelse och namn och ansikte på dem som han vill att jag ska tjäna åt honom.

Under årens lopp har denna upprepade upplevelse vänt hoppet till känslor

av barmhärtighet och försäkrat mig om att nåden har gjorts tillgänglig för mig genom Frälsarens försoning och uppståndelse.

Jag vittnar om att Jesus är den uppståndne Kristus, vår Frälsare och vårt fullkomliga föredöme och vår vägvisare mot evigt liv. ■

Din personliga intervju med Gud

President Eyring lär att när vi lyssnar på sakramentsbönerna så kan det kännas som om vi har en personlig intervju med Gud. President Eyring tänker på följande tre områden. Du kan skriva ner de här frågorna i din dagbok och begrunda dem varje söndag den här månaden. När du begrundar och

får intryck av den Helige Anden kan du också skriva ner dem i din dagbok.

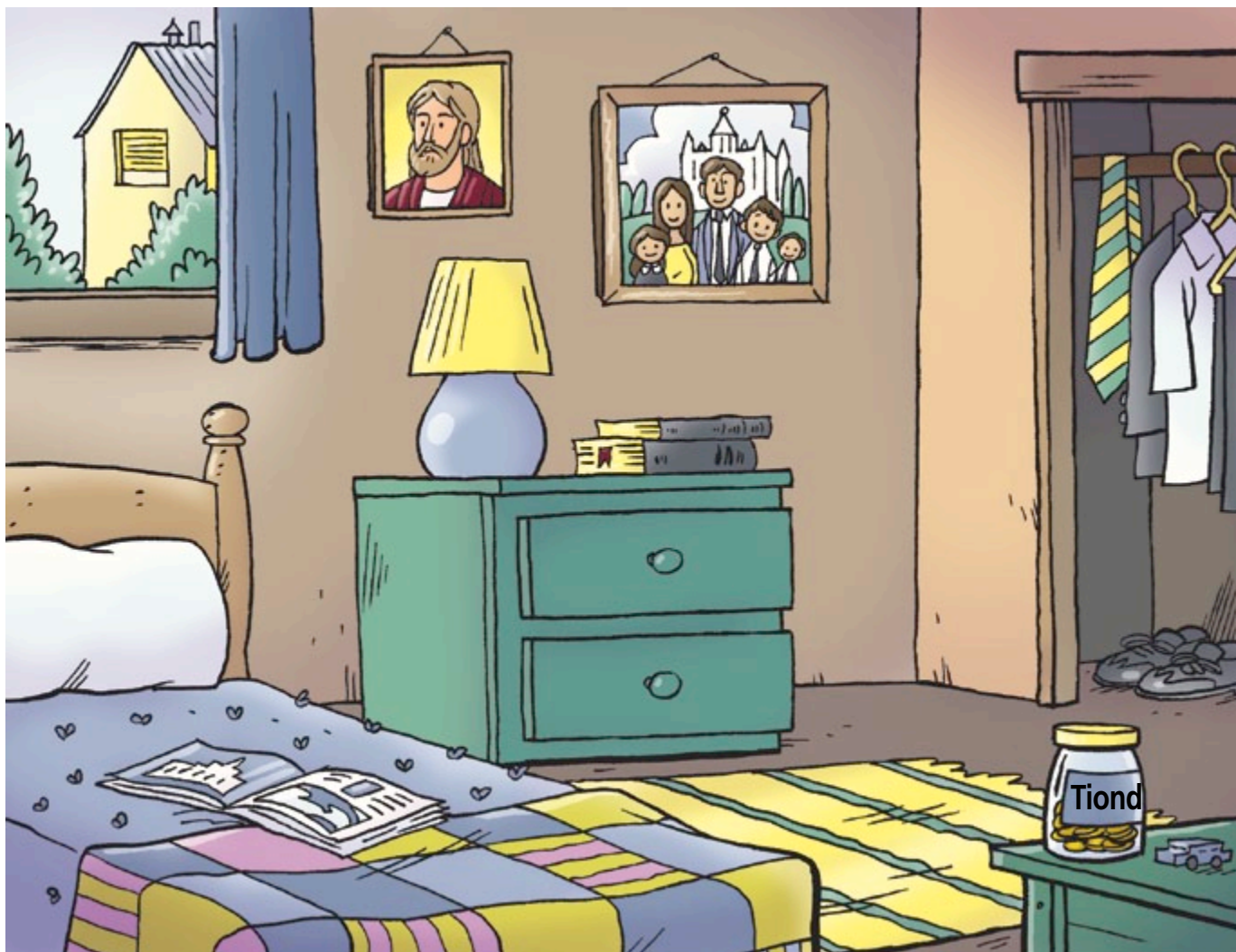
- Vad har jag gjort som har glatt Gud?
- Vad behöver jag omvända mig från eller be om förlåtelse för?
- Vem vill Gud att jag tjänar?

BARN

Minns alltid Jesus

Jacob försöker att "alltid minnas" Frälsaren (L&F 20:77). Titta på hans sovrum. Vad lägger

du märke till som kan hjälpa honom att alltid minnas Jesus?

Studera materialet under bön och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en verksam del av ditt eget liv. För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Tro, Familj, Tjänande

Tempelförbund

”De frälsande förrättningarna vi tar emot i templet som gör att vi en dag kan återvända till vår himmelske Fader som en evig familj och att bli begåvade med välsignelser och kraft från höjden är värda varje uppoffring och varje ansträngning”,¹ har president Thomas S. Monson sagt. Om du inte har varit i templet än kan du förbereda dig för att ta emot de heliga tempelförrättningarna genom att:

- Tro på vår himmelske Fader, på Jesus Kristus och på den Helige Anden.
- Utveckla ett vittnesbörd om Jesu Kristi försoning och det återställda evangeliet.
- Stödja och följa den levande profeten.
- Göra dig värdig en tempelrekommendation genom att betala tionde, vara moraliskt ren, vara ärlig, hålla Visdomsordet och att leva i harmoni med kyrkans lära.
- Ge av din tid, dina talanger och dina medel för att hjälpa till att bygga upp Herrens rike.
- Utföra släktforskningsarbete.²

President Monson sade också: ”När vi minns de förbund vi sluter [i templet] får vi styrka att bära varje prövning och övervinna varje frestelse.”³

Från skrifterna

Läran och förbunden 14:7; 25:13; 109:22

SLUTNOTER

1. Se Thomas S. Monson, ”Det heliga templet — en ledstjärna för världen”, *Liahona*, maj 2011, s. 92.
2. Se *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahona*, maj 2011, s. 93.
4. *Döttrar i mitt rike*, s. 29–30.
5. Sarah Rich, i *Döttrar i mitt rike*, s. 30.

Från vår historia

”Över 5 000 heliga strömmade till templet i Nauvoo efter dess invigning. ...

Styrkan, kraften och välsignelserna som kom genom tempelförbunden höll medlemmarna uppe under deras resa [västerut] då de [led av] kyla, hetta, hunger, fattigdom, sjukdom, olyckor och död.”⁴

Liksom många andra hjälpföreningssystrar verkade Sarah Rich som tempeltjänare. Hon berättade om sin upplevelse: ”Om det inte hade varit för den tro och den kunskap vi fick i det templet genom Herrens [ande] ... skulle vår resa ha varit som att ta ett språng ut i mörkret ... Men vi hade tro på vår himmelske Fader. ... Vi kände att vi var hans utvalda folk. ... Och i stället för att sörja gladdes vi åt att vår frälsnings dag hade kommit.”⁵

Uttåget var inte ”ett språng ut i mörkret” för de trofasta sista dagars heliga kvinnorna. De uppehölls av sina tempelförbund.

Vad kan jag göra?

1. Besöker jag templet regelbundet?
2. Uppmuntrar jag mina systrar att ta emot templets välsignelser?

STUDERA KONFERENSTALEN TILLSAMMANS

När vi ändrade vårt sätt att gå igenom konferensnumren förbättrade vi storligen våra evangeliesamtal i familjen.

Greg Batty

Vi har i årtal tyckt om att läsa konferensnumren som familj, en artikel åt gången. När vi började brukade vi bara samlas runt bordet och turas om att läsa ett stycke högt. Men vi insåg att vi läste bara för att ta oss igenom det, utan att stanna upp och ta till oss budskapen.

För att få ut mer av det vi läste köpte min hustru och jag ett exemplar av konferensnumret till varje familjemedlem och planerade hur många tal vi behövde studera varje vecka för att ha läst alla före nästa generalkonferens. Vissa veckor läste vi ett tal, andra veckor blev det två, men alla fick studera talet och stryka under de delar som de tyckte om. Sedan på hemaftnarna undervisade vi varandra från det vi hade strukit under.

Barnen hade ofta frågor som ledde till samtal, eller så ställde min hustru och jag frågor från det som vi studerat. Vi tyckte om att höra våra tonåringar ge sina svar på frågorna och berätta om sådant som de lärt sig i seminariet,

i kyrkan eller genom sina personliga studier. Detta blev ett bra sätt att regelbundet bära informella vittnesbörd i en mycket bekväm och avslappnad atmosfär.

Snart upptäckte vi att våra skriftstudier på morgnarna hade antagit samma ton. Vissa dagar tog vi oss bara igenom några verser innan tiden försvann för att vi hade samtalat om verserna och hur de kunde tillämpas på sådant som hände runtomkring oss.

Våra morgnar är nu fyllda av samtal, skratt och enighet innan vi ger oss av till våra olika sysslor. Vi har ett starkt vittnesbörd om vår profets råd att dagligen studera och be tillsammans. Vår familj har förvandlats till en familj som lär av och stärker varandra. Allt det här är resultatet av att vi ville få ut lite mer av generalkonferensen. ■

Greg Batty bor i Utah i USA.

STUDERA OCH TILLÄMPA KONFERENSBUDSKAPEN

”Kom ihåg att budskapen vi hört under den här konferensen kommer att tryckas i majnumret av *Ensign* och *Liahona*. Jag uppmanar er att studera budskapen, begrunda lärdomarna i dem och sedan tillämpa dem i ert liv.”

President Thomas S. Monson, ”Avslutande ord”, *Liahona*, maj 2010, s. 113.

BETYDELSEN AV ATT HA GODA VÄNNER

Vänner har stort inflytande över våra handlingar, särskilt i vår ungdom. ”De har stort inflytande på hur du tänker och handlar och hjälper också till att avgöra vilken slags person du ska bli.”¹ Och när du väljer bra vänner ”är [de] till stor styrka och välsignelse för dig ... De hjälper dig att bli en bättre människa och gör det lättare för dig att leva efter Jesu Kristi evangelium.”²

På sidorna 52–53 i det här numret undervisar Elaine S. Dalton, Unga kvinnors generalpresident, om hur viktigt det är att söka efter och vara en bra vän. ”Sann vänskap är att söka efter det bästa hos en annan person”, säger hon.

Genom att bygga vänskap på de här principerna kan ungdomarna forma varaktiga relationer och sociala färdigheter som betyder mer än att bara få ”vänner” i sociala nätverk. Som förälder kan du hjälpa dina barn förstå hur viktigt det är att vara en god vän och att välja goda vänner som uppmuntrar dem att följa evangeliet. Följande förslag kan vara till hjälp.

Förslag för att undervisa ungdomar

- Sök som familj i skrifterna efter exempel på goda vänner. Samtala

om vilka egenskaper som gjorde vänskapen stark. Titta på David and Jonatan (se 1 Sam. 18–23), Rut och Noomi (se Rut 1–2) och Alma och Mosiahs söner (se Mosiah 27–28; Alma 17–20).³

- Gå igenom avsnittet om vänner i *Vägledning för de unga*. Berätta för dina tonåringar hur olika vänner har påverkat ditt liv. Be dem berätta hur de har påverkat och blivit påverkade av sina vänner.
- Läs syster Daltons artikel i det här numret. Samtala om målet som hennes dotter Emi hade att söka efter goda vänner. Hjälpa dina barn att sätta upp mål om vilka slags vänner de vill söka efter och vara.
- Ni kan ha en hemafton när alla ger förslag på hur man bygger vänskap, till exempel: ”För att få goda vänner måste du själv vara en god vän. Visa uppriktigt intresse för andra, le och låt dem veta att du bryr dig om dem. Behandla alla med vänlighet och respekt, och undvik att döma och kritisera människor omkring dig.”⁴

Förslag för att undervisa barn

- Att vara en vän innebär bland annat att man hjälper andra. Läs

SKRIFTSTÄLLEN OM VÄNSKAP

Ordspråksboken 17:17; 18:24

Predikaren 4:9–10

Matteus 25:34–40

Lukas 22:32

Mosiah 18:8–9

”Dagen då jag försvarade Caleb” i marsnumret 2009 av *Liahona* och prata med dina barn om hur de kan vara snälla mot alla de möter.

- I alla situationer måste vi bestämma vilket slags vän vi ska vara. Sjung tillsammans ”Jag vill gärna likna Jesus”⁵ och prata sedan med dina barn om hur de kan välja att vara en god vän, som Frälsaren, i olika situationer. ■

SLUTNOTER

1. *Vägledning för de unga* (häfte, 2011), s. 16.
2. *Vägledning för de unga*, s. 16.
3. Se Jeffrey R. Holland, ”Real Friendship”, *New Era*, juni 1998, s. 62–66.
4. *Vägledning för de unga*, s. 16.
5. ”Jag vill gärna likna Jesus”, *Barnens sångbok*, s. 40–41.

DEN HELIGE ANDEN TRÖSTAR, INSPIRERAR OCH VITTNAR

Den Helige Andens gåva är en av de största välsignelserna vi kan få i det här livet, för den Helige Anden tröstar, inspirerar, varnar, renar och vägleder oss. Han kan fylla oss ”med hopp och fullkomlig kärlek” (Moroni 8:26). Han under visar om ”sanningen om allting” (Moroni 10:5). Vi får upp-
barelser och andliga gåvor av Gud genom den Helige Anden. Och viktigast av allt: Vi får vårt vittnesbörd om vår himmelske Fader och Jesus Kristus genom den Helige Anden.

Innan du döptes kunde du känna den Helige Andens inflytande då och då. Men det är bara genom att ta emot den Helige Andens gåva efter dopet som du kan ha den Helige Andens ständiga sällskap, förutsatt att du är

värdig. Den här gåvan ges av någon som bär melkisedekska prästadömet genom handpåläggning (se Apg. 19:6; L&F 33:15). Varje sabbatsdag därefter kan du förnya dina dopförbund när du tar sakramentet och då får Herrens välsignelse att du ”alltid kan ha hans Ande” hos dig (L&F 20:77).

Den Helige Anden, som ofta bara kallas Anden, är den tredje medlemmen i gudomen. Profeten Joseph Smith lärde: ”Fadern har en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas, och likaså Sonen, men den Helige Anden har inte en kropp av kött och ben, utan är en person som består av ande. Vore det inte så, skulle den Helige Anden inte kunna bo i oss” (L&F 130:22).

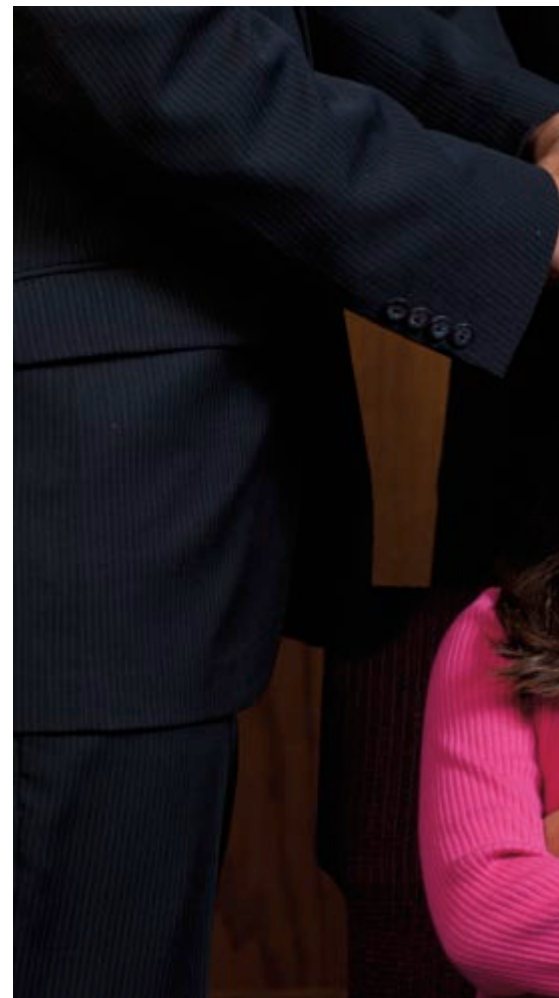
”Eftersom Herrens Ande inte bor i oheliga tempel” (Helaman 4:24) måste vi vara värdiga hans sällskap. Det blir vi bland annat genom att ha dygdiga tankar, vara redbara och sträva efter att hålla buden. ■

För mer information, se 2 Nephi 31:13, 17; 32:5; 3 Nephi 27:20; Moroni 10:5–8; Joseph Smith — Historien 1:70.

VI FÅR INTE TA DEN HÄR GÅVAN FÖR GIVEN

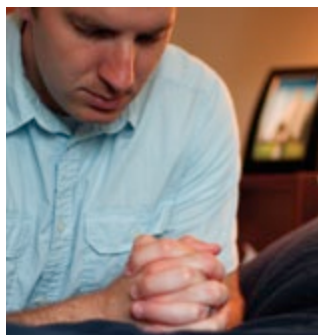
”På samma sätt som med alla gåvor måste denna gåva tas emot och accepteras för att kunna åtnjutas. När prästadömshänder lades på ditt huvud för att konfirmera dig som medlem i kyrkan hörde du orden: ’Mottag den Helige Anden.’ Detta innebär inte att den Helige Anden ovillkorligt blev din ständige följeslagare. Skrifterna varnar oss för att Herrens Ande inte ska bli kvar i människorna för alltid (se 1 Mos. 6:3). När vi konfirmeras får vi *rättigheten* till den Helige Andens umgänge, men det är en rättighet som vi måste fortsätta att förtjäna genom lydnad och värdighet.”

Äldste Joseph B. Wirthlin (1917–2008) i de tolv apostlarnas kворum, ”Den ousägliga gåvan”, *Liahona*, maj 2003, s. 27.

När vi har fått den Helige Andens gåva kan vi göra mycket för att inbjuda hans inflytande i vårt liv:

Be.

Studera skrifterna.

Värdigt ta del av sakramentet.

FOTOILLUSTRATIONER: CHRISTINA SMITH, EVE TUFT, CODY BELL OCH MATTHEW REIER

Besöka templet.

Se sunda medier, använd ett rent språk och ha dygdiga tankar.

Döden OCH Livet

PIONJÄRPERSPEKTIV PÅ UPPSTÅNDELSEN

När kyrkans första nyomvända färdades till västra Förenta staterna för att förenas med de heliga ställdes många inför döden, men de stärktes av sin nya tro på det återställda evangeliet. Här följer några utdrag från pionjärberättelser som visar de heligas hopp om en uppståndelse och tröstande lärdomar från kyrkans fem första presidenter.

En berättelse om en inte namngiven skandinavisk sista dagars helig far vars son dog under resan från New York till Utah 1866:

”Med hjälp av en vän grävdes den lilla graven och kroppen lades ner i den. Barnet dog av en smittsam sjukdom. Det fanns inga som hade samlats för att sörja, ingen formell ceremoni, inga blommor, inga andliga sånger, inget lovtal. Men innan den sörjande fadern gick därifrån bad han en kort invigningsbön på sitt modersmål (danska) enligt följande:

’Himmelske Fader: Du gav mig denna lilla skatt — denna underbara pojke, och nu har du kallat bort honom. Må du låta hans kropp ligga här ostört till uppståndelsens morgon. Må din vilja ske. Amen.’

Och när han reste sig från marken sade han som avslutningsord:

’Farväl, min lille Hans — min vackra pojke.’ Sedan gick han med böjt huvud och värkande hjärta till sin lägerplats.”¹

President Joseph Smith (1805–1844):

”Vilken tröst är det inte för sörjande när de kallas att skiljas från en make, hustru, far, mor, ett barn eller en kär släkting att veta, att även om det jordiska tabernaklet läggs ner och upplöses, skall de uppstå för att bo i den oförgängliga härlighetens eviga eld och aldrig mer sörja, lida eller dö utan vara Guds arvingar och Jesu Kristi medarvingar.”²

Joseph Watson Young (1828–1873), brorson till Brigham Young, som reste från England till Förenta staterna 1853:

”Det var en sorglig scen att överlämna en medmänniska till det tysta djupet i natten, med bara några enstaka vittnen ... Han hade ingen släkting ombord eller någon som sörjde honom utom en medtjänare. Här krossades människans innerligaste förhoppningar i ett ögonblick. Denne unge man hade försakat allt för att ta sig till Sion, och i hans hjärta brann stora förväntningar om framtiden, utan någon tanke på att han skulle överlämna sin jordiska kropp till en hungrig våg. Dock dog han inte som dem som inget hopp har, ty han hade frid med Gud, och var fullt försäkrad om en härlig uppståndelse i de rättfärdigas morgon.”³

Till vänster: President Brigham Young. Ovan: Joseph Watson Young.

President Brigham Young (1801–1877):

”Hur mörk är inte den dödsskuggans dal som vi kallar döden! Att gå från detta kroppens tillstånd till ett tillstånd av tomhet, hur egendomligt är inte detta! Så mörk denna dal är! Så mystisk denna väg är och vi måste gå den ensamma. Jag skulle vilja säga till er, mina vänner och bröder, att om vi kunde se verkligheten som den är och som vi ska se och förstå den, skulle vi se att denna mörka dödsskuggans dal är så ringa att vi ska vända oss om och se på den och tänka, när vi har gått igenom den:

”Detta är sannerligen den största välsignelsen i mitt liv, för jag har gått från ett tillstånd av sorg, bedrövelse, lidande, elände, smärta, kval och besvikelse till ett tillstånd där jag kan njuta av livet så mycket som det överhuvudtaget är möjligt utan kroppen.”⁴

Dan Jones (1811–1862), en walesisk nyomvänd, som tillsammans med fru Williams och andra medlemmar i kyrkan seglade till Förenta staterna 1849:

”Fru Williams från Ynysybont nära Tregaron [Wales], blir fort allt sämre, och det tycks som om hon inte ska leva länge till ... Hon sade att den största ära hon någonsin hade tagit emot var att få bli medlem i Guds Sons sanna kyrka, att hon inte hyste någon rädsla inför nästa liv och att hennes religion nu bevisade sin styrka mer än någonsin tidigare ... Hon gav högtidligt sina söner rådet att fortsätta i trofasthet till döden så att de tillsammans med henne kunde få en bättre uppståndelse ... Hon var vid medvetande under natten, och kvart över fyra på

Till höger:
President John Taylor. Ovan:
Dan Jones.

morgonen avlägsnade sig hennes ande i frid, och lämnade efter sig ett leende på hennes läppar.”⁵

President John Taylor (1808–1887):

”Hur trösterikt är det inte för dem som nödgas sörja förlusten av kära vänner som dött att veta att vi åter kommer att förenas med dem! Hur hoppningivande är det inte för alla som lever enligt de uppenbarade sanna principerna, kanske särskilt för dem vars liv närmar sig slutet, som uthärdat sina dagars påfrestningar och bördor, att veta att inom kort skall vi få graven att rämna och komma ut som levande och odödliga själar, för att njuta av våra beprövade och pålitliga vänners sällskap, för att aldrig mer lida döden och för att avsluta det verk Fadern har ålagt oss!”⁶

Andrew Jenson (1850–1941), en dansk immigrant som färdades i Andrew H. Scotts vagnskompani från Nebraska till Utah 1866:

”När vi såg deras [våra medresenärers] jordiska kroppar nedlagda i moder jord i ödemarken, grät vi alla, eller kände vi alla för att gråta. Ty tanken på att begrava nära och kära på detta sätt, när vänner och släktingar omedelbart måste skynda vidare, utan hopp om att någonsin kunna besöka sina dödas viloplatsen igen, var synnerligen sorglig och prövande ... Men deras gravar kommer att återfinnas när Gabriel blåser i sin basun på den första uppståndelsens morgon. Dessa avlidna lade således ned sin kropp under marschen mot Sion. Herren kallade hem dem innan de hade nått sin destination. De tilläts inte se Sion i köttet.

Till vänster: President Wilford Woodruff. Ovan: Andrew Jenson.

Men de skall härefter få ära och glädjas, ty de dog medan de strävade efter att lyda Gud och hålla hans bud, och välsignade är de som dör i [Herren].”⁷

President Wilford Woodruff (1807–1898):

”Utan Kristi evangelium är dödens skilsmässa ett av de sorgligaste ämnen som går att föreställa sig. I samma stund som vi tar emot evangeliet och lär oss uppståndelsens princip, tas den dysterhet, sorg och det lidande som döden orsakar, i hög grad bort. ... De dödas uppståndelse framläggs inför människans upplysta sinne och hon har en grund för sin ande att vila på. Detta är de heligas ställning idag. Vi vet det personligen, vi befinner oss inte i mörkret angående denna fråga, Gud har uppenbarat det för oss och vi förstår principen om de dödas uppståndelse, att evangeliet för fram liv och odödlighet i ljuset.”⁸

För läsbarhetens skull har viss stavning, interpunktion och användande av stor begynnelsebokstav standardiserats.

SLUTNOTER

1. Robert Aveson, ”Leaves from the Journal of a Boy Emigrant”, *Deseret News*, 12 mars 1921, 4:7; finns på lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 52.
3. Joseph W. Young, *Journal*, 6 mars 1853, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City, Utah; finns på mormonmigration.lib.byu.edu.

William Driver (1837–1920), en pionjär som reste från England till New York 1866:

”Willie, mitt kära barn, var mycket sjuk hela natten, ända till halv åtta på morgonen då han befriades från sitt lidande. Gud välsigne hans kära själ. Vad han led. Han dog på grund av att Mr Poulterers vagn gick sönder på S:t Ann’s Hill i Wandsworth, Surrey, England. Å vad jag sörjer denna stora prövning. O Herre, hjälp mig genom din kraft att bära detta som om det kom från din hand, och hjälp mig att mer ärbart och trofast tjäna dig, och må jag

Till höger:
President Lorenzo Snow.
Ovan: William Driver.

leva för att förbereda mig för att träffa honom i en lyckligare och bättre värld med hans kära syster, Elizabeth Maryann, och må jag i de rättfärdigas uppståndelse vara där för att möta dem.”⁹

President Lorenzo Snow (1814–1901):

”I nästa liv blir vår kropp förhårligad och befriad från sjukdom och död. Det finns inget vackrare än en uppstånden och förhårligad person. Det finns inget underbarare än att vara i detta tillstånd och ha vår hustru och våra barn och vänner hos oss.”¹⁰ ■

4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 273.

5. ”A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*,” i *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, av Ronald D. Dennis, vol. 2 (1987), s. 164–65; finns på mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Kyrkans presidenters lärdomar: John Taylor* (2002), s. 50–51.

7. Andrew Jenson, dagbok, 20 aug. 1866, i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 8 okt 1866, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City, Utah, s. 6; finns på lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* (2004), s. 80–81.

9. *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), sammanst. av Frank Driver Reeve, s. 42; finns på mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snow, i Conference Report, okt. 1900, s. 63.

**Äldste
Russell M. Nelson**
i de tolv apostlarnas
kvorum

JESU KRISTI

mission och verksamhet

*Det bästa beviset på vår vördnad för Jesus
är när vi försöker efterlikna honom.*

Som ett av de "särskilda [vittnena] om Kristi namn i hela världen" (L&F 107:23) anser jag att jag tjänar bäst om jag undervisar och vittnar om honom. Först vill jag ställa samma fråga som han ställde till fariséerna: "Vad anser ni om Messias? Vems son är han?" (Matt. 22:42).

Jag kommer ofta att tänka på de här frågorna när jag träffar regeringsledare och ledare för olika religiösa samfund. Många menar att "Jesus var en stor lärare". Andra säger: "Han var en profet." Andra känner honom inte alls. Vi bör inte bli helt förvånade. Det är trots allt relativt få människor som har de återställda evangeliesanningar som vi har. Medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är bara en liten minoritet bland alla dem som anser sig vara kristna.

Vårt tillstånd idag förutsågs för århundraden sedan av Nephi:

"Och det hände sig att jag såg Guds Lamms kyrka, och dess medlemmar var få. ... Ändå såg jag att även Lammets kyrka, som var Guds heliga, fanns över hela jordens yta. Och deras besittningar på jordens yta var små. ...

Och det hände sig att jag, Nephi, såg att Guds Lamms kraft föll över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk som var spritt över hela jordens yta, och de var beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet" (1 Nephi 14:12, 14).

Den rättfärdigheten, den kraften och den härligheten — ja, alla våra många välsignelser — kommer från vår kunskap om, lydnad mot och tacksamhet och kärlek till Herren Jesus Kristus.

Under sin relativt korta vistelse på jorden uppnådde Frälsaren två övergripande mål. Ett var hans "verk och [hans] härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39). Det andra förkunnade han enkelt: "Jag har gett er

ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er” (Joh. 13:15).

Hans första mål känner vi till som försoningen. Det här var hans storslagna mission under jordelivet. Till människorna i det forna Amerika sade den uppståndne Herren följande om sin mission:

”Jag kom till världen för att göra min Faders vilja, därför att min Fader sände mig.

Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna dra alla människor till mig” (3 Nephi 27:13–14).

När han fortsatte med sin predikan avslöjade han sitt andra mål — att vara vårt föredöme: ”Ni vet vad ni måste göra ... ty de gärningar som ni har sett mig göra skall även ni göra” (3 Nephi 27:21).

Hans första mål har jag definierat som hans *mission*. Hans andra mål vill jag definiera som hans *verksamhet*. Låt oss titta på dessa två delar av hans liv — hans mission och hans verksamhet.

Jesu Kristi mission — försoningen

Hans mission var försoningen. Den missionen var enbart till för honom. Född av en dödlig mor och en odödlig Fader var han den ende som kunde erbjuda sig att lägga ner sitt liv och ta upp det igen (se Joh. 10:14–18). Hans försonings underbara följder var oändliga och eviga. Han tog bort dödens udd och gjorde gravens sorg tillfällig (se 1 Kor. 15:54–55). Hans ansvar för försoningen var känd också före skapelsen och fallet. Det var inte bara att åstadkomma hela mänsklighetens uppståndelse och odödlig-het, utan också att göra det möjligt för oss

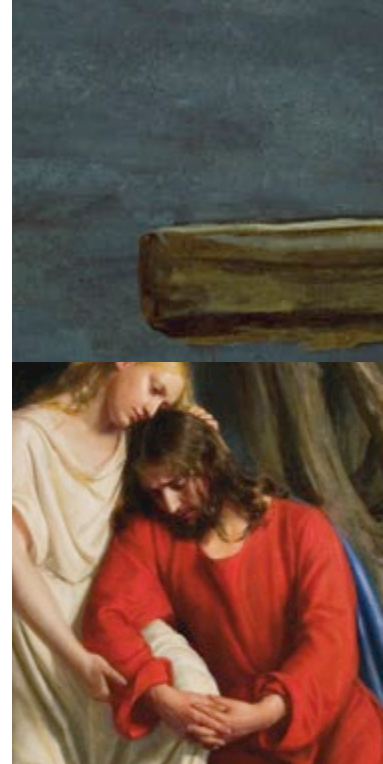
att få förlåtelse för våra synder — enligt villkor som fastställts av honom. Således öppnade hans försoning vägen genom vilken vi kan förenas med honom och med vår familj för evigt. Detta framtidsperspektiv ser vi som evigt liv — Guds största gåva till människan (se L&F 14:7).

Ingen annan kunde åstadkomma försoningen. Ingen annan, inte ens med den största rikedom och makt, kan någonsin frälsa en enda själ — inte ens sin egen (se Matt. 19:24–26). Och det krävs eller tillåts inte att någon människa utgjuter blod för en annan människas eviga frälsning. Jesus gjorde det ”en gång för alla” (Hebr. 10:10).

Försoningen genomfördes under Nya testamentets tid, men många händelser under Gamla testamentets tid förutsade dess betydelse. Adam och Eva befalldes att frambära offer som ”en sinnebild för offret av Faderns Enfödde” (Mose 5:7). Hur? Genom blodsut-gjutelse. Genom egen erfarenhet bekräftade de skriftstället att ”kroppens liv är i blodet” (3 Mos. 17:11).

Läkare vet att närhelst blod slutar flöda till ett organ så blir det problem. Om blodflödet till ett ben stoppas blir kallbrand följden. Om flödet till hjärnan stoppas kan hjärnblödning bli följden. Om blodet inte flödar normalt genom en kransartär kan en hjärtattack utbryta. Och om en blödning inte kan kontrolleras leder detta till döden.

Adam och Eva, och generationerna som följde, lärde sig att när de utgöt blod från ett djur så dog djuret. För deras offerceremoni dög *inte vilket djur som helst*. Det skulle vara flockens förstfödde, utan fel (se till exempel, 2 Mos. 12:5). Dessa krav var

KVINNA, SE DIN SON (STABAT MATER), AV JAMES TISSOT © BROOKLYN MUSEUM, BROOKLYN, NEW YORK; INFÄLT: DETALJ FRÅN I GETSEMANE ÖRTAGÅRD, AV CARL HEINRICH BLOCH

Frälsaren började inte utgjuta sitt blod för alla människor på korset, där försoningens lidande uppfylldes, utan i Getsemane örtagård.

också symboliska för det slutliga offer som skulle göras av Guds fläckfria Lamm.

Adam och Eva fick en befallning: ”Därför skall du göra allt du gör i Sonens namn, och du skall omvända dig och åkalla Gud i Sonens namn evinnerligen” (Mose 5:8). Från den dagen till tidens mitt fortsatte djuroffer att vara en sinnebild för Guds Sons slutgiltiga försoning.

När försoningen hade utförts uppfyllde detta stora och sista offer Moses lag (se Alma 34:13–14) och avslutade bruket med djuroffer, vilket hade lärt oss att ”kroppens liv [var] i blodet” (3 Mos. 17:11). Jesus förklarade hur det forntida offrets element uppslukades av försoningen och symboliskt hedrades genom sakramentet. Lagg återigen märke till hänvisningarna till liv, kött och blod:

”Jesus svarade: ’Amen, amen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen.’” (Joh. 6:53–54).

Tack vare Jesu Kristi försoning kan hela människosläktet — alla som vill — bli återlösta. Frälsaren började inte utgjuta sitt blod för alla människor på korset utan i Getsemane örtagård. Där tog han på sig bördan av de synder som alla som någonsin skulle leva hade begått. Under den tunga bördan blödde han från varje por (se L&F 19:18). Försoningens pina fullbordades på Golgatas kors.

Betydelsen av försoningen sammanfattades av profeten Joseph Smith. Han sade: ”De fundamentala principerna i vår religion är apostlarnas och profeternas vittnesbörd om Jesus Kristus, att han dog, begravdes och uppstod på den tredje dagen och uppsteg till himlen. Allt annat som tillhör vår religion är endast tillägg till detta.”¹

Med den myndigheten och med djup tacksamhet undervisar och vittnar jag så om honom.

Jesu Kristi verksamhet — Föredöme

Herrens andra omfattande mål under jordelivet var att tjäna som föredöme för oss. Hans jordiska verksamhet

utgjordes av hans exemplariska liv. Den ineffattade hans lärdomar, liknelser och predikningar. Den innehöll hans underverk, hans kärleksfulla vänlighet och hans tålmod med människobarnen (se 1 Nephi 19:9). Den inbegrep hans medlidsamma bruk av prästadsmyndigheten. Den inkluderade hans rättfärdiga vrede när han fördömde synd (se Rom. 8:3) och när han vekte omkull penningväxlarnas bord (se Matt. 21:12). Den inbegrep också hans lidande. Han hånades, gisslades och förkastades av sitt eget folk (se Mosiah 15:5) och förråddes till och med av en lärjunge och förnekades av en annan (se Joh. 18:2–3, 25–27).

Hur underbara hans verksamhets gärningar än var, så var de och är fortfarande inte unika för honom. Det finns ingen gräns för hur många som kan följa Jesu föredöme. Liknande gärningar har utförts av hans profeter och apostlar och andra bland hans bemyndigade tjänare. Många har lidit förföljelser för hans skull (se Matt. 5:10; 3 Nephi 12:10). I vår tid känner du bröder och systrar som uppriktigt har strävat efter — ibland till ett fruktansvärt pris — att följa Herrens exempel.

Det är så det ska vara. Det här är hans förhoppning om oss. Herren bad oss att följa hans exempel. Hans vädjan är kristallklar:

- "Vad slags män bör ni då vara? ... Sådana som jag är" (3 Nephi 27:27; se också 3 Nephi 12:48).
- "Följ mig, så skall jag göra er till människofiskare" (Matt. 4:19).
- Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort" (Joh. 13:15; se också Joh. 14:6).

Dessa och andra liknande skriftställen skrevs inte som förslag. De är gudomliga befallningar! Vi ska följa hans exempel!

För att stärka vår önskan att följa honom kanske vi bör begrunda fem aspekter av hans liv som vi kan följa.

Kärlek

Om jag skulle fråga vilka av hans egenskaper du skulle nämna först så tror jag att du kanske skulle säga hans förmåga att visa kärlek. Detta omfattar hans medlidande, vänlighet, barmhärtighet, hängivenhet, förlåtelse, nåd, rättvisa med mera. Jesus älskade sin Fader och sin mor (se Joh. 19:25–27). Han älskade sin familj och de heliga (se Joh. 13:1; 2 Tess. 2:16). Han älskade syndaren utan att ursäktat synden (se Matt. 9:2; L&F 24:2). Och han lärde oss hur vi kan visa vår kärlek till honom. Han sade: "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud" (Joh. 14:15). Sedan, för att betona att hans kärlek inte var *ovillkorlig*, tillade han: "Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek" (Joh. 15:10; se också L&F 95:12; 124:87).

Ett annat uttryck för vår Frälsares kärlek var hans tjänande. Han tjänade sin Fader och han tjänade folket som han bodde och arbetade med. På båda sätten ska vi följa hans exempel. Vi ska tjäna Gud, vandra på alla hans vägar och älska honom (se 5 Mos. 10:12; se också 11:13; Jos. 22:5; L&F 20:31; 59:5). Vi ska älska våra medmänniskor genom att tjäna dem (se Gal. 5:13; Mosiah 4:15–16). Vi börjar med vår familj. Den djupa kärlek som sammanbinder föräldrar och barn skapas genom att föräldrarna tjänar dem under en tid när barnen är totalt

Det som *utmärkte Frälsarens lärdomar mer än alla andra lärare var att han undervisade om sanningar av evig betydelse. Bara han kunde ha uppenbarat meningen med vårt liv.*

BERGSPREDIKAN, AV JAMES TISSOT; INFÄLT: DETALJ FRÅN KRISTUS OCH DEN RIKE UNGE MÄNNEN, AV HEINRICH HOFMANN; MED TILLSTÅND AV C. HARRISON CONROY CO.

beroende av dem. Senare i livet har plikttrogna barn kanske möjlighet att återgälda den kärleken när de tjänar sina åldrande föräldrar.

Förrättningar

En andra aspekt av Frälsarens exemplariska liv var hans betoning på heliga förrättningar. Under sin jordiska verksamhet visade han hur viktiga frälsningens förrättningar är. Han döptes av Johannes i Jordanfloden. Även Johannes frågade: "Varför?"

Jesus förklarade: "Ty så bör *vi* uppfylla all rättfärdighet" (Matt. 3:15; kursivering tillagd). Förrättningen var nödvändig och exemplet som Jesus och Johannes visade var också viktigt.

Senare instiftade Herren sakramentets förrättning. Han förklarade symboliken i sakramentet och delade ut dess heliga emblem till sina lärjungar (se Matt. 26:26–28; Mark 14:22–24; Luk. 24:30).

Vår himmelske Fader gav också anvisningar om förrättningar. Han sade: "Ni [måste] födas på nytt in i himmelriket av vatten och av Anden och bli renade genom blod, ja, min Enföddes blod, så att ni kan bli heliggjorda från all synd och åtnjuta det eviga livets ord i den här världen och evigt liv i den kommande världen, ja, odödlig härlighet" (Mose 6:59).

Under Herrens verksamhet efter sitt jordiska liv uppenbarades upphöjelsens högre förrättningar (L&F 124:40–42). Han har tillhandahållit dessa förrättningar i sina heliga tempel. I vår tid tillåts de som är lämpligt förberedda att tvättas, smörjas och begåvas enskilt (se L&F 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). I templet kan enskilda beseglas till en maka, till förfäder och till efterkommande (se L&F 132:19). Vår Mästare är en Gud som förespråkar lag och ordning (se L&F 132:18). Hans fokus på förrättningar är en kraftfull del av hans föredöme för oss.

Bön

En tredje aspekt av Herrens exemplariska verksamhet är bön. Jesus bad till sin Fader i himlen och lärde även oss hur man ber. Vi ska be till Gud den evige Fadern i hans Sons, Jesu Kristi namn, genom den Helige Andens kraft

(se Matt. 6:9–13; 3 Nephi 13:9–13; se också Joseph Smith Translation, Matthew 6:9–15). Jag älskar den stora förbön som Herren uppsände som är nedskriven i Johannes, kapitel 17. I den kommunicerar han fritt med sin Fader till förmån för sina lärjungar som han älskar. Den är ett mönster för en kraftfull och medlidsam bön.

Kunskap

En fjärde aspekt av Herrens exempel är att han använde sin gudomliga kunskap. Som jag nämnde tidigare menar många ickekristna att Jesus var en stor lärare. Det var han verkligen. Men vad var det som utmärkte hans undervisning? Var han en kunnig lärare i teknik, matematik eller vetenskap? Som Skaparen av den här och andra världar (se Mose 1:33) skulle han definitivt ha kunnat vara det. Eller, som författare av skrifter, kunde han mycket väl ha undervisat om litterär komposition.

Det som utmärkte hans lärdomar mer än alla andra lärare var att han undervisade om sanningar av *evig* betydelse. Bara han kunde ha uppenbarat meningen med vårt liv. Endast genom honom kunde vi ha lärt oss om vår *förjordiska* tillvaro och om vår potential i *livet härefter*.

Vid ett tillfälle sade Läromästaren till sina skeptiska lyssnare att de hade tre vittnen om honom:

- Johannes Döparen.
- De gärningar som Jesus hade utfört.
- Gud den evige Faderns ord (se Joh. 5:33–37).

Sedan erbjöd han ett fjärde vittne: "[Forska] i Skrifterna, [ty] ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig" (Joh. 5:39).

Ordet *tror* i den meningen kan tyckas malplacerat. Men det är viktigt för innebörden som Jesus försökte förmedla. Han visste att många av hans lyssnare faktiskt *trodde* att evigt liv fanns i skrifterna. Men de hade fel. Skrifterna i sig kan *inte* ge evigt liv. Naturligtvis finns det kraft i skrifterna, men den kraften kommer från Jesus själv. Han *är* Ordet: *Logos*. Det eviga livets kraft är i honom, som "i begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud"

(Joh. 1:1; se också 2 Nephi 31:20; 32:3). Sedan, på grund av skeptikernas envishet, fortsatte Jesus att tillrättvisa dem: "Ni vill inte komma till mig för att få [evigt] liv" (Joh. 5:40).

Mästaren skulle kunna överväldiga oss med sin gudomliga kunskap, men det gör han inte. Gud är vår handlingsfrihet. Han ger oss glädjen i att upptäcka saker. Han uppmuntrar oss att omvända oss från våra misstag. Han tillåter att vi får uppleva den frihet som kommer av vår villighet att lyda hans gudomliga lag. Ja, hans sätt att använda sin kunskap är ett stort föredöme för oss.

Uthållighet

En femte aspekt av Herrens verksamhet är hans beslutssamhet att härda ut till änden. Han drog sig aldrig undan sitt uppdrag. Fastän han upplevde ett lidande som övergår vårt förstånd, gav han aldrig upp. Trots alla svåra prövningar uthärdade han till slutet av sitt uppdrag: att sona alla människors synder. Hans slutliga ord när han hängde på korset var: "Det är fullbordat" (Joh. 19:30).

Tillämpning på vårt liv

De här fem aspekterna av hans verksamhet kan tillämpas på vårt eget liv. Det bästa beviset på vår vördnad för Jesus är helt visst när vi försöker efterlikna honom.

När vi börjar inse vem Jesus är och vad han har gjort för oss, kan vi till viss del förstå logiken i det första och största budet: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft" (Mark. 12:30). Med andra ord: Allt vad vi tänker och gör och säger bör vara genomsyrat av vår kärlek till honom och till hans Fader.

Fråga dig själv: "Finns det någon som jag älskar mer än Herren?" Jämför sedan ditt svar med dessa normer som fastställts av Herren:

- "Den som älskar sin far eller mor mer än mig är mig inte värdig."
- "Den som älskar sin son eller dotter mer än mig är mig inte värdig" (se Matt. 10:37).

Herrens jordiska verksamhet utgjordes av hans exemplariska liv. Den innefattade hans lärdomar, liknelser och predikningar. Den inbegrep hans medlidsamma bruk av prästdömsmyndigheten.

Kärlek till familj och vänner, hur bra det än är, blir mycket djupare när den är förankrad i kärlek till Jesus Kristus. Föräldrars kärlek till sina barn har större betydelse här och i livet efter detta tack vare honom. Alla kärleksfulla relationer upphöjs i honom. Kärleken till vår himmelske Fader och Jesus Kristus ger oss ljus, inspiration och motivation till att älska andra på ett mer upphöjt sätt.

Förrättningar ger fokusering åt tjänande av evigt värde. Föräldrar bör tänka på vilken förrättning som varje barn behöver härnäst. Hemlärare bör tänka på vilka förrättningar som behövs härnäst för varje familj de tjänar.

Frälsarens exempel på *bön* påminner oss om att personlig bön, familjebön och en bönefylld strävan inom våra uppdrag i kyrkan bör bli delar av vårt liv. Att veta och göra Faderns vilja ger stor andlig styrka och självtillit (se L&F 121:45). Vi vill vara på Herrens sida.

Kunskap ”om tingen som de verkligen är och om tingen som de verkligen kommer att vara” (Jakob 4:13) gör att vi kan följa sanna principer och lärdomar. Den kunskapen höjer vår uppförandenivå. Gärningar som annars kanske skulle styras av begär och känslor ersätts av gärningar som är formade av förnuft och det som är rätt.

En beslutsamhet att *härda ut till änden* betyder att vi inte ber om att få avlösas från en kallelse att tjäna. Det betyder att vi uthärdar i vår strävan att nå ett värdigt mål. Det betyder att vi aldrig ger upp hoppet om en närstående som har gått vilse. Och det betyder att vi alltid kommer att vårda våra eviga familjerelationer, trots svåra tider av sjukdom, handikapp eller död.

Av hela mitt hjärta ber jag att Herrens förvandlande inflytande må ha en djupgående inverkan på ditt liv. Hans mission och hans verksamhet kan välsigna var och en av oss nu och för evigt. ■

Från ett tal under ett andligt möte den 18 augusti 1998 vid Brigham Young-universitetet. För hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

SLUTNOT

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2007), s. 49.*

Påskveckan

Vår Frälsare Jesus Kristus fullföljde försoningen — som inbegrep hans lidande i Getsemane, hans korsfästelse på Golgata och hans uppståndelse från graven — under den sista veckan av sitt liv.

I rådet i himlen innan jorden skapades presenterade vår himmelske Fader sin plan för oss, sina barn. Vi ropade av glädje när vår himmelske Fader valde Jesus Kristus som den som skulle genomföra frälsningsplanen (se Job 38:7 och Abraham 3:27). Jesus, som föddes av Maria i Betlehem, levde ett syndfritt liv. Tack vare hans försoning kan vi återvända för att bo hos vår himmelske Fader och få evigt liv. Jesus Kristus ska komma tillbaka i makt och härlighet och vistas på jorden under tusenårsriket, och han ska stå som domare över alla människor på den yttersta dagen.

Här följer några bilder från Bibelfilmer som skildrar den sista veckan i Frälsarens liv. Du kan läsa skriftställena som anges vid varje bild. För att få en komplett tidslinje, se Evangelierernas samstämmighet i Handledning för skriftstudier. Bibelfilmerna finns på biblevideos.lds.org.

BILDER © IRI

Femte dagen före påskhögtiden red Jesus in i Jerusalem på en åsna som det var profeterat. Folket erkände honom som sin kung och ropade "Hosianna", och lade ner mantlar och palmlblad på marken framför åsnan. (Se Matt. 21:1–11; Mark. 11:1–11; Sak. 9:9.)

För andra gången under sin jordiska verksamhet rensade Jesus tempelgården. "Mitt hus skall kallas ett bödens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste", sade han till penningväxlarna (Matt. 21:13). Många av de blinda och lama kom till honom i templet, och han botade dem. Men när överstepräster och de skriftlärdade såg hans underverk blev de arga och sökte efter ett sätt att förgöra honom. (Se Matt. 21:12–17; Mark. 11:15–19.)

Jesus Kristus, Faderns enfödde Son, kom i sin nåd ner till jorden för att återlösa alla människor från fallet. (Se 1 Nephi 11:16–22, 26–33; Alma 7:10–13.)

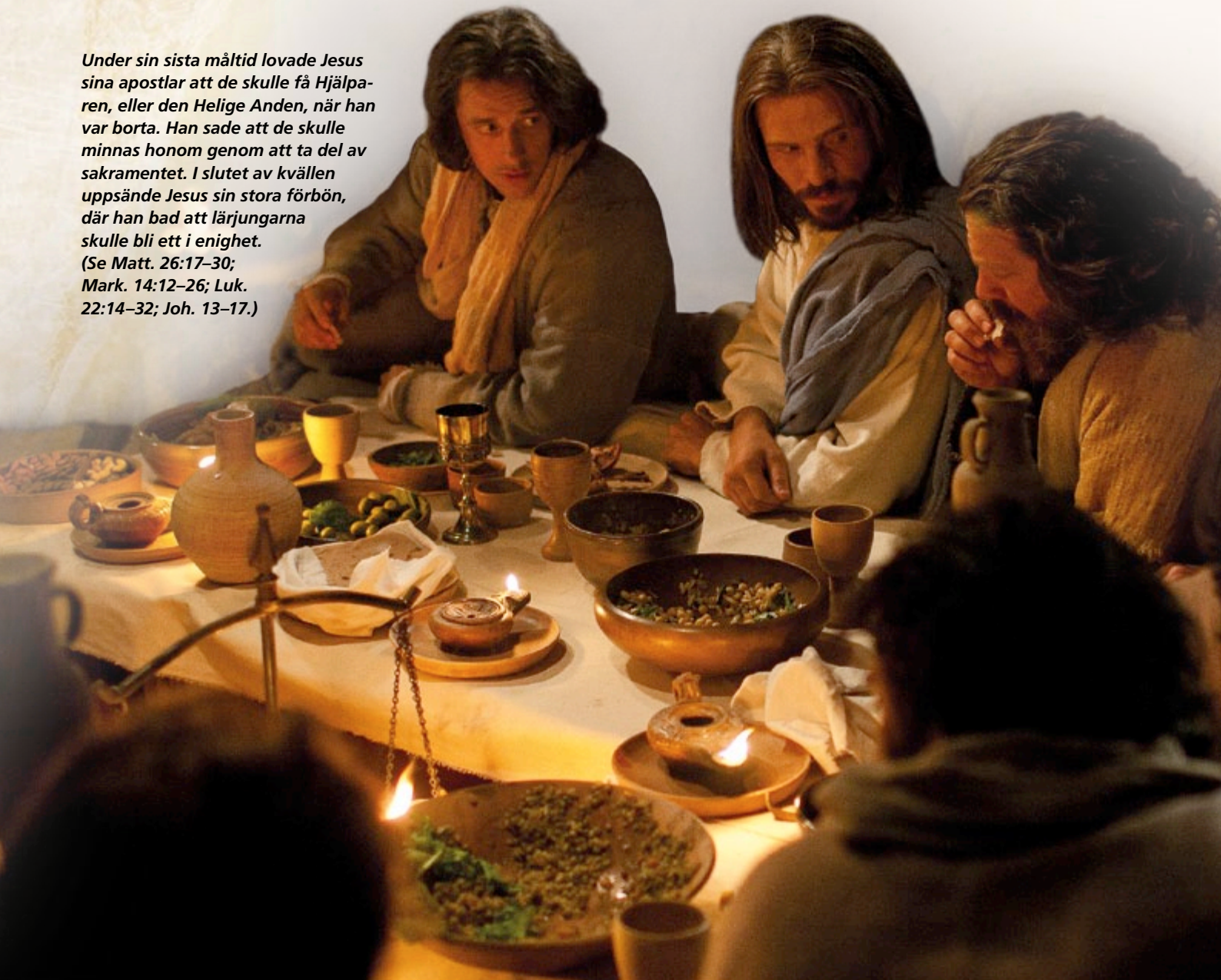

Under veckans gång gav Frälsaren några av sina mest minnesvärda predikningar, bland annat den om änkans skärv. (Se Mark. 12:41-44; Luk. 21:1-4.)

I Getsemane örtagård knäböjde Frälsaren och bad. Hans lidande för världens synder fick honom "att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ" (L&F 19:18). Snart arresterade Judas Iskariot och en mängd beväpnade män Jesus, och alla lärjungarna övergav Herren och flydde. (Se Matt. 26:36-56; Mark. 14:32-50; Luk. 22:39-53.)

Under sin sista måltid lovade Jesus sina apostlar att de skulle få Hjälparen, eller den Helige Anden, när han var borta. Han sade att de skulle minnas honom genom att ta del av sakramentet. I slutet av kvällen uppsände Jesus sin stora förbön, där han bad att lärjungarna skulle bli ett i enighet. (Se Matt. 26:17-30; Mark. 14:12-26; Luk. 22:14-32; Joh. 13-17.)

Efter en olaglig rättegång och efter att ha blivit pryglad, tillät Kristus sig att korsfästas. Därigenom fullföljde han sitt "stora och sista offer" som gjorde frälsning möjlig för alla Guds barn (se Alma 34:14-15). Före mörkrets inbrott tog Jesu efterföljare ner hans kropp från korset, klädde honom i linne och örter och lade honom i en grav. (Se Matt. 27; Luk. 23; Mark. 15; Joh. 19.)

Söndagsmorgonen grydde och Maria från Magdala och andra trofasta kvinnor kom till graven för att återigen smörja Jesu kropp. De upptäckte att stenen hade rullats bort från öppningen och två änglar förkunnade det glada buskapet: "Han är inte här. Han har uppstått." (Matt. 28:6). Den uppståndne Frälsaren hade övervunnit den fysiska döden och gjort det möjligt för var och en av oss att leva igen: "Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande" (1 Kor. 15:22). (Se Matt. 28; Mark. 16; Luk. 24; Joh. 20.) ■

Hur man hjälper barn

ATT FÖRBEREDA SIG FÖR DÖPET

Jessica Larsen och Marissa Widdison

Kyrkans tidningar

Barndomen är en tid av glada förstagångsupplevelser. Första gången man cyklar, går till skolan eller prövar på ny mat är några av de spännande äventyr som formar ett barns liv. Som vuxna har vi möjlighet att hjälpa barn längs upptäckternas stig. Som vuxna i kyrkan har vi också möjlighet att hjälpa dem växa i evangeliet (se L&F 68:25). Vad kan vi göra för att se till att ett barns dop — det första förbundet en person ingår med vår kärleksfulle himmelske Fader — blir en vacker och betydelsefull händelse?

”Det är denna kyrkas främsta syfte att undervisa ungdomarna, först i hemmet och sedan i kyrkan”, har president Boyd K. Packer sagt.¹

I följande exempel berättar några föräldrar hur de har förberett sina barn för dopets och konfirmationens heliga förrättningar och förbund.

Vi börjar tidigt

”Året då varje barn fyller sju är en tid att fira”, säger fyrbarnsmamman Lori. Hon och hennes make undervisar sina barn om dopet från dagen då de föds. Men när varje barn fyller sju påbörjar familjen mer detaljerade förberedelser. De har en hemaftonslektion varje månad om ämnen som har med dopet att göra, till exempel förbund och Jesu föredöme.

Lori säger att lektionerna under månaden då barnen fyller åtta år är särskilt givande. Hon visar barnen kläderna de hade på sig när de fick ett namn och en välsignelse, och hon berättar om dagen då den förrättningen utfördes.

”Det är det perfekta tillfället att fokusera på tempelförbundens välsignelser”, påpekar Lori. ”Vi ser alltid till att undervisa om att valet att döpas är det första steget i att förbereda sig för templets välsignelser.”

Vi gör det till en familjeangelägenhet

Fyrbarnsmamman Monica rekommenderar att man engagerar de äldre barnen i att hjälpa sina yngre syskon att förbereda sig när så är möjligt. ”Att höra en bror eller syster i tonåren vittna och berätta om sin upplevelse är mycket kraftfullt”, säger hon. Lori tillägger att ibland ber de barn som förbereder sig för dop att berätta vad de har lärt sig för sina yngre syskon.

Vi använder det som ett missionärsredskap

När Daniels dotter blev åtta år visste han att hon ville dela sin dopdag med vänner som inte tillhörde kyrkan. Så familjen bestämde sig för att inbjuda Allison's vänner i skolan och i grannskapet till hennes dop. Dessa vänner ombads att ta med sig en favoritvers i Bibeln till dopet. Efter dopet strök Allison under verserna i sina nya skrifter och skrev vännernas namn i marginalen.

”Vi var förstas engagerade som familj under den dagen. Men vi lät henne också bara vara med sina vänner ett tag efteråt och berätta för dem hur hon kände sig”, säger Daniel. ”Det var rörande att se vårt barn vara ett exempel.”

Vi övar på biskopens intervju

Kimberly, en mamma till barn som närmar sig dopålder, minns hur hon gick in på biskopens kontor för att intervjuas för dopet när hon var åtta år. ”Jag var så nervös!” säger Kimberly.

Nu försöker hon se till att hennes barn inte känner någon panik. Hon och hennes make pratar med barnen om biskopens intervju och ställer frågor till dem om dopet som om det var en intervju. De här intervjuerna gör mer än att bekanta barnen med intervjuprocessen — de uppmuntrar också barnen att noga fundera över vad dopförbundet betyder för dem.

Vi har en underbar möjlighet

De här föräldrarna är snara att påpeka att de inte har gått till överdrift för att förbereda sina barn för dop och konfirmation, men många av dem använder ord som ”noggrant” och ”konsekvent” för att beskriva hur de har undervisat barnen under årens lopp. ”Vi såg till att våra barn förstod att det här var ett viktigt steg i deras liv, och att det var en stor händelse”, säger Kimberly. ”Vi såg alltid till att det var vi som förberedde dem och hoppades inte bara att deras primärlärare undervisade dem.”

Vilken underbar möjlighet vi har fått att hjälpa till att förbereda barnen vi älskar för dop och konfirmation! När vi gör detta under bön är Herren med oss när vi formar denna första upplevelse med att ingå förbund till en mäktig grund för framtida andlig tillväxt. ■

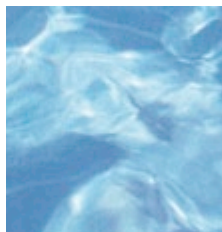
De följande två sidorna besvarar några frågor som barn har om dop och konfirmation.

SLUTNOT

1. Boyd K. Packer, ”Undervisa barnen”, *Liahona*, maj 2000, s. 16.

Vad du behöver veta om dopet

Marissa Widdison
Kyrkans tidningar

Vem ska döpa mig?

Den som döper dig behöver ha prästadömet — makten att handla i Guds namn. När Jesus ville döpas gick han till Johannes Döparen som hade prästadömet (se Matt. 3:13).

Den som döper dig behöver få tillstånd till det av din biskop eller grensresident.

Måste jag gå ner under vattnet för att döpas?

Jesus döptes genom nedsänkning. Det innebär att han gick ner helt under vattnet och snabbt kom upp igen (se Matt. 3:16). De är så du kommer att döpas. Genom att döpas på det sättet påminns vi om att vi lämnar vårt gamla liv bakom oss och börjar ett nytt liv då vi ägnar oss åt att tjäna Gud och hans barn.

Vilka löften ger jag när jag döps?

När du döps ingår du ett förbund, eller löfte, med vår himmelske Fader. Du lovar honom att du ska göra vissa saker, och han lovar att välsigna dig. Det här förbundet beskrivs i sakramentsbönerna som sägs varje söndag (se L&F 20:77–79). Du lovar:

- Att minnas Jesus Kristus.
- Att hålla hans bud.
- Att ta på dig Kristi namn. Det betyder att du sätter hans verk främst i ditt liv och gör det som han vill i stället för det som världen vill.

När du håller det löftet lovar din himmelske Fader att den Helige Anden ska vara med dig och att dina synder blir förlättna.

Vad är den Helige Anden?

Den Helige Andens gåva är en av din himmelske Faders mest dyrbara gåvor. Ditt dop med vatten är inte fullständigt förrän män som bär melkisedekska prästadömet ger dig en välsignelse där du får ta emot den Helige Anden (se 1 Joh. 3:5).

Den Helige Anden är en medlem av gudomen. Han vittnar om vår himmelske Fader och Jesus Kristus och hjälper oss veta vad som är sant. Han hjälper oss att vara andligt starka. Han varnar oss för fara. Han hjälper oss att lära oss olika saker. Den Helige Anden kan hjälpa oss att känna Guds kärlek.

När du har konfirmerats som medlem i kyrkan kan den Helige Anden vara med dig alltid om du väljer det rätta.

Varför måste jag vara minst åtta år för att få döpas?

Herren har sagt att barn inte ska döpas förrän de är gamla nog att förstå skillnaden mellan rätt och fel, och i skrifterna står det att det är när man är åtta år (se Moroni 8:11–12; L&F 29:46–47; 68:27).

Äldste
Jairo Mazzagardi
i de sjuttios kворum

Dragen till templet

För många goda människor inspirerar templet till känslor som kan genomborra hjärtat omedelbart.

Innan jag kallades som medlem i de sjuttios andra kворum tjänade min hustru och jag i flera år i templen i Campinas och São Paulo i Brasilien. I båda templen förundrades jag ofta över att personer som åkte förbi templet kände sig så dragna till det att de stannade, kom in och frågade om det.

När de kom in talade vi om för dem att de inte kunde komma längre utan vissa förberedelser. Sedan förklarade vi avsikten med templet, berättade om några av evangeliets grundläggande lärdomar och inbjöd dem att träffa missionärerna. För många goda människor är templet i sig en fantastisk missionär eftersom det inspirerar till känslor som omedelbart kan genomborra hjärtat.

Min hustru Elizabeth och jag känner till kraften i sådana känslor av egen erfarenhet. För nästan 40 år sedan började en god vän och kollega, en medlem i kyrkan, att prata med oss om evangeliet på ett naturligt sätt. Flera gånger sände han över missionärerna att besöka oss. Vi tyckte om missionärerna och tackade ja till att få lektionerna, men vi var egentligen inte så intresserade av vad de hade att säga.

Det förändrades i oktober 1978 när min kollega inbjöd flera vänner, bland annat oss, till öppet hus för templet i São Paulo. Han hyrde flera bussar på egen bekostnad så att hans vänner kunde följa med honom till templet som det var 8 mil till.

När Elizabeth kom in i doprummet kände hon något hon aldrig hade upplevt tidigare, något hon senare förstod var den Helige Anden. Känslan var en stor glädje i hjärtat. Hon visste i det ögonblicket att kyrkan var sann och att det var kyrkan som hon ville bli medlem i.

Jag fick en liknande känsla när öppet hus var över, när vi togs till beseglingsrummet och fick undervisning om läran om eviga familjer. Den läran berörde mig. Jag var framgångsrik i mitt yrke, men jag hade länge känt en tomhet inom mig. Jag visste inte vad som skulle kunna fylla den tomheten, men jag kände att det hade något att göra med familjen. Där, i beseglingsrummet, började saker och ting falla på plats i mitt sinne och hjärta.

Inom några dagar kontaktade missionärerna oss igen. Den här gången var vi mycket intresserade av att lyssna på deras budskap.

Äldsterna uppmuntrade oss att be ivrigt om sanningen. Jag insåg att det var enda sättet jag *kunde* be på. Jag förstod att jag inte kunde besluta mig för att bli medlem i kyrkan utan att ha ett riktigt vittnesbörd. Jag var nervös över att be min himmelske Fader om en bekräftelse, men samtidigt var jag säker på att han skulle svara mig. Jag berättade för honom om mitt hjärtas innerliga önskan och bad honom ge mig ett svar som skulle övertyga mig om att det var rätt att bli medlem i kyrkan.

Under Söndagsskolan veckan därpå satt vår vän som hade inbjudit oss till templets öppet hus bakom mig. Han lutade sig framåt och började prata med mig. Det han sade var exakt vad jag hade bett om att få veta. Det rådde inga tvivel om att vår himmelske Fader talade till mig genom honom. På den tiden var jag en sträng och hård man, men mitt hjärta veknade och jag började gråta. När min vän var klar inbjöd han min hustru och mig att döpas. Vi tackade ja.

Den 31 oktober 1978, mindre än en månad efter vår upplevelse i templet i São Paulo, döptes och konfirmerades vi. Nästa dag deltog vi i den andra invignings-sessionen för templet i São Paulo. Ett år senare återvände vi till templet med våra två söner för att beseglas som familj. Alla tre tillfällena var härliga, minnesvärda upplevelser. Vi har fortsatt att bevara dessa känslor genom regelbundna tempelbesök under årens lopp.

På dagen tjuugoåttio år efter vårt dop stod min hustru och jag återigen i templet i São Paulo. Jag hade just kallats som tempelpresident. Det var en förunderlig upplevelse för oss att gå längs korridorerna i Herrens hus och på nytt få känna de varma känslor som hade varit katalysatorn för vår omvändelse.

Templet fortsätter att ge min hustru och mig stor glädje. När vi ser ett ungt par komma till templet för att beseglas som en evig familj känner vi stort hopp.

Många människor runt om i världen är redo att höra evangeliets budskap. De känner en törst som liknar den jag kände för över 30 år sedan. Templet och dess förrättningar är så mäktiga att de kan släcka den törsten och fylla tomheten. ■

DET VAR NÅGOT FEL MED MITT PLAN

En kväll när jag taxade mitt plan som var fullt av passagerare till startbanan hade jag en känsla av att något var fel med styrsystemet. För att få det andliga intrycket bekräftat styrde jag av taxibanan och gjorde några 360-gradersvändningar. Inget verkade vara fel.

Jag undrade: "Ska jag lyfta och ta passagerarna till sin destination i tid, eller ska jag återvända till gaten?" Jag visste att vi skulle bli mycket försenade om jag återvände. Taxibanan är enkelriktad. Jag skulle vara tvungen att vänta på att markkontrollen ordnade så att jag fick utrymme att köra emot trafiken på taxibanan. Sedan skulle vi behöva

vänta på att markpersonalen undersökte planet. Förseningarna kunde orsaka problem för flygbolaget och för passagerarna som hade människor de skulle träffa och anknytningar att hinna med. Jag undrade också hur markpersonalavdelningen skulle reagera på min rapport om att planet hade ett problem när jag inte hade något mer att gå efter än en stark känsla.

Som kapten för planet var jag ansvarig för vår säkerhet så jag bestämde mig för att följa intrycket och köra tillbaka.

När vi kom fram till gaten sade jag till mekanikerna att jag kände att något var fel med planet men att jag

inte visste vad. Han trodde inte att det var något problem.

"Det var förmodligen bara den våta taxibanan", sade han. "Du kan ha kanat på asfalten." Han gick ändå med på att titta på styrutrustningen vid noshjulet. Efter att ha kontrollerat det bad han mig att låta passagerarna gå av planet så att han kunde ta det på en provtur.

När han kom tillbaka en halvtimme senare var han mycket bekymrad. Under provkörningen hade han hört ett regelbundet återkommande skrapande ljud. När han bromsade och vände för att återvända till gaten tappade han kontrollen över planet och åkte nästan av taxibanan.

Vid närmare inspektion upptäcktes det att bromsarna inte hade blivit ordentligt undersökta föregående kväll. Hade jag landat planet efter vår flygning skulle bromsarna inte ha fungerat och jag skulle ha förlorat kontrollen över planet.

Jag fick ett annat plan att flyga och kunde ta passagerarna till sin destination i säkerhet tre timmar senare.

Jag är glad att jag lyssnade på Andens viskningar. Jag vet att Anden vägleder oss om vi söker Herrens hjälp och lyssnar på maningarna som kommer. ■

Craig Willie, Utah, USA

Jag undrade hur markpersonalavdelningen skulle reagera på min rapport om att planet hade ett problem när jag inte hade något mer att gå efter än en stark känsla.

FINN GLÄDJE I LIVET

Vid ett tillfälle läste jag ett generalkonferenstal av äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum. Fastän jag hade hört och läst talet tidigare fångade en mening min uppmärksamhet och stannade kvar i mina tankar.

Några timmar senare kom min son förbi. Han bodde i en lägenhet tillsammans med några vänner. Han hade verkat som heltidsmissionär och hade gått på college i några terminer. Han var osäker på vilken riktning han skulle ta i sin utbildning och vilken yrkesbana han skulle välja. Eftersom han hade varit frustrerad och känt att skolan just nu var slöseri med tid och pengar, hade han lagt studierna åt sidan och börjat arbeta på heltid.

Han sade till mig att en av hans vänner hade föreslagit att de skulle åka till Bahamas eller Västindien för att få jobb och ha roligt i några månader. Min son tyckte att det var en spännande framtidsutsikt. Jag kunde lätt se hur frestande en sådan bekymmersfri upplevelse kunde vara för en ung man.

Just då kom jag att tänka på äldste Scotts imponerande budskap. Jag tog upp *Ensign* och läste följande för min son: "Du är här på jorden i en gudomlig avsikt. Det är inte för att oupphörigen bli road eller för att du ständigt ska söka efter nöjen. Du är här för att bli prövad, så att du kan erhålla de ytterligare välsignelser som Gud har

åt dig. Tålmodets härdande effekt behövs" ("Hur vi finner glädje i livet", *Nordstjärnan*, juli 1996, s. 25).

Utan ett ord tog min son tidningen, gick iväg, och läste hela artikeln. Senare sade han bara att han inte skulle följa med på ö-äventyret.

Med tiden kom han in på polis-skolan, något som ledde till att han träffade sin blivande fru. De gifte sig i templet i Mesa i Arizona och fostrar i dag tre underbara barn. År 2010 tog min son kandidatexamen och finner verkligen glädje i livet.

Min sons eventuella äventyr kanske hade varit en härlig

upplevelse. Å andra sidan kanske den kunde ha varit farlig andligt sett. Varje gång jag tänker på den här upplevelsen blir jag rörd av Anden.

Jag är tacksam för profeternas ord och att jag manades att tänka på ett tal som hjälpte mig att ge vägledning. Jag är också tacksam för att min son lyssnade på ett budskap från Herren och lät Anden påverka honom. Jag vet att vi får uppleva många välsignelser och stor barmhärtighet när vi lyssnar på och följer Frälsarens och hans tjänares lärdomar. ■

Karen Rockwood, Idaho, USA

När min son sade till mig att en av hans vänner hade föreslagit att de skulle åka till Bahamas eller Västindien för att få jobb och ha roligt i några månader kom jag att tänka på äldste Scotts budskap.

TELEFONEN STÄNGDES AV

I mars 1997, när jag bodde i den ryska staden Rostov-na-Donu, döptes min make och jag in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.

När jag studerade kyrkans lärdomar besvarades många av mina frågor. Jag var intresserad av att lära mig om frälsningsplanen, och om dop för de döda. Jag blev förvånad när jag hörde att vi kunde döpas för våra avlidna förfäder.

Ett år efter vårt dop inbjöd missionspresidenten oss att förbereda

oss för att komma till templet. Som en del av vår förberedelse började vi släktforska. En dag när jag skulle börja släktforska ringde telefonen. Det var min svärmor. Jag frågade om hon kunde skicka en lista över avlidna förfäder på min makes sida av slakten. Hon blev förbluffad och sade att dop för de döda inte var en kristen lära utan något som mormonerna hade hittat på. Jag var inte säker på hur jag skulle svara eftersom jag inte kände

till några skriftställe hänvisningar som stöder läran.

Medan jag funderade över hur jag skulle svara stängdes telefonen av. För ett ögonblick var jag osäker på vad som hade hänt, men jag lade på luren och gick till mitt sovrum. Jag tog upp Nya testamentet, knäböjde för att be och bad min himmelske Fader visa mig var jag kunde hitta svaret.

När jag var klar med bönen slog jag upp Bibeln. Det kändes som om någon hade sagt att jag skulle läsa 29:e versen, just på den sida jag hade slagit upp. Det var i femtonde kapitlet av Första Korintierbrevet som handlar om läran om dop för de döda.

Jag blev röd och överraskad över att min himmelske Fader besvarade min bön just i det ögonblicket. Det var en underbar känsla.

Jag begrundade upplevelsen djupt när telefonen plötsligt ringde igen. Det var min svärmor som frågade mig varför telefonen hade stängts av. Jag sade att jag inte visste varför men bad henne sedan slå upp sin bibel och läsa Första Korintierbrevet 15:29.

Några dagar senare låg en lista över avlidna släktingar på mitt bord. Min svärmor hade läst skriftstället och trodde nu att Frälsaren, genom aposteln Paulus, hade undervisat om läran om dop för de döda.

Gud har utlovat stora välsignelser till dem som utför detta frälsande arbete. Jag vet att det är sant. ■

Seda Meliksetyan, Armenien

Min svärmor sade att dop för de döda inte var en kristen lära utan något som mormonerna hade hittat på.

VAR KAN JAG FÅ TAG PÅ DEN HÄR TIDNINGEN?

När jag var på en flygtur med min familj från Nevada till Alaska började jag prata med en lång, attraktiv, vänlig dam på andra sidan gången.

Hon frågade vart jag var på väg och jag sade att vi skulle till Juneau i Alaska och besöka vår son och hans familj. Hon berättade att hon var från Las Vegas. Sedan blev hon känslös och tillade att hon skulle till Juneau och besöka sin mans släktingar och ha en minnesgudstjänst för sin make som hon hade varit gift med i tjugo år. Han hade nyligen dött i cancer.

Jag tittade på henne över gången och tänkte för mig själv hur lyckligt lottad jag var som kände till frälsningsplanen och var tempeltjänare i tempel i Las Vegas. Jag undrade vad jag kunde göra för den här kvinnan för att uppmuntra henne.

Plötsligt mindes jag klart och tydligt ett citat av profeten Joseph Smith som jag hade delat ut i Hjälpföreningen. När han organiserade Hjälpföreningen sade han att systrarna ”skall skyndsamt bistå främlingen, skall hålla olja och vin i de bedrövades hjärtesår, skall torka den föräldralöses tårar och få änkans hjärta att fröjda sig” (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 448).

Jag tittade på henne över gången igen. Jag såg en främling i nöd, en änka med ett hjärtesår. Jag kom att tänka på att jag hade läst julinumret

Jag undrade vad jag kunde göra för att uppmuntra den här kvinnan vars man nyligen hade dött.

2011 av *Ensign* tidigare under dagen. Den innehöll några upplyftande artiklar som jag tänkte kanske kunde ge henne lite uppmuntran och tröst.

Jag samlade mod, slog upp tidningen till en artikel och bad henne att läsa den. Jag betraktade henne noga och var förvånad över att hon läste varje mening — uppmärksam. När hon var klar läste hon en artikel till.

Uppenbarligen hade hon blivit berörd av något hon hade läst. Hon höll tidningen mot sitt bröst och torkade sedan bort en tår från ögat.

”Var kan jag få tag på den här tidningen?” frågade hon. Jag sade att hon kunde behålla den. Sedan läste hon lite till.

När vi var framme i Juneau tog hon tag i min hand, tittade mig rakt i ögonen och sade: ”Tack!”

Jag lärde mig mycket av den upplevelsen. Vi omges av främlingar med sorger som behöver ett vänligt, uppmuntrande ord och som behöver veta det som vi som sista dagars heliga vet. ■

Sharon Rather, Nevada, USA

*Ibland måste man ge upp
något bra för något bättre.*

VÄLJ DEN **bättre** DELEN

Matthew D. Flitton

Kyrkans tidningar

En dag överraskade Zoltán Szücs från Szeged i Ungern sin kajaktränare när han berättade att han inte skulle åka till Tyskland för att vara med i en viss tävling.

”Det var samma dag jag skulle döpas, så jag sade nej”, säger Zoltán.

Som suttonåring hade Zoltán vunnit många kajaktävlingar. Det är en populär sport i Ungern, och Zoltán var bra — tillräckligt bra för att kunna bli proffs. Förutom att Zoltán hade bestämt sig för att hoppa över en tävling, skulle han snart sluta med att paddla kajak helt och hållet. Han hade något bättre att göra.

Det hade varit bra för Zoltán att paddla kajak. Under åren han hade arbetat med sin tränare hade han lärt sig om självkontroll, lydnad och hårt arbete. Zoltán hade också lärt sig att undvika ämnen och vanor som skulle förminska hans prestationer. Det var inget lätt liv. Det var ensamt, och det skulle ta ännu mer tid att bli proffs. Proffs tränar 12 timmar om dagen och måste tävla på söndagar.

”Paddlingen upptog det mesta av min tid”, säger Zoltán. ”Jag var

fanatisk. På grund av det utelämnade jag mycket ur mitt liv.”

Det var därför Zoltán insåg att han inte kunde ägna sig åt både evangeliet och att paddla kajak. År 2004 sade han till sin tränare att han inte skulle paddla mer.

Tidigare det året hade missionärerna börjat undervisa Zoltáns mamma. Han var inte med på lektionerna. Han tackade motvilligt ja till mammans inbjudan till hennes dop. Men han blev rörd av det han kände när han kom in i kyrkan. Zoltán gick med på att träffa missionärerna, delvis för att han kunde relatera till dem.

”Missionärerna var intressanta eftersom de var vanliga människor men levde efter en högre norm”, säger han.

Tack vare den högre norm som Zoltán redan levde efter som paddlare såg han genast värdet i evangeliets lärdomar. Han döptes två månader senare.

Först trodde han att han kunde fortsätta paddla men inte tävla på söndagar. Men eftersom han är en sådan person som vill göra bra ifrån sig när han har valt aktivitet eller väg,

valde han att ge upp paddlingen helt och hållet.

Han försökte en gång att paddla som hobby efter sitt dop. När han gjorde det bad hans tränare honom att hjälpa till och undervisa andra och organisera resor eftersom han inte skulle tävla. Men han ville inte ägna så mycket tid åt paddlingen — eller åt någon annan aktivitet — så att det inkräktade på hans lärjungeskap.

Så Zoltán hängde upp sin paddelåra och hängav sig åt att tjäna i kyrkan, ett beslut som liknar det som president Howard W. Hunter (1907–1995) fattade när han skulle gifta sig. President Hunter var en skicklig musiker och spelade dussin-tals instrument. På kvällarna hade han spelat i en orkester, men livsstilen som de hade som han umgicks med passade inte ihop med evangeliets normer. Så president Hunter lade undan sina instrument och tog bara fram dem ibland när familjen sjöng tillsammans.¹

Zoltán saknar paddlingen men han inser att hans kärlek till paddlingen var så stark att den kunde tävla med, och kanske övervinna, hans kärlek

Zoltán Szücs från Szeged i Ungern slutade med kajakpaddling för att få mer tid för evangeliet.

till Herren om han var för engagerad i sporten.

Samma princip kan tillämpas på alla aktiviteter som tar oss bort från den som Gud vill att vi ska vara. Det kan vara bättre för var och en av oss att leva livet utan vissa saker — även om de är bra saker — hellre än att riskera vårt eviga liv för att ha dem.

”Kyrkan blev mitt liv”, säger Zoltán. ”Eftersom jag visste att paddlingen inte kunde vara en del av mitt liv om jag ville vara aktiv och att det bara skulle vara en hobby, gjorde det lätt att sluta. I stället ville jag fokusera på min himmelske Fader.”

Zoltán började studera evangeliet med samma iver som han ägnar allt annat han hänger sig åt. Han satte som mål att verka som missionär. Han ville vara kvar i sitt land och undervisa andra.

Han verkade i Ungern och arbetar nu som engelskalärare på ett gymnasium. Han fortsätter att prioritera evangeliet. ”Det finns sådant som vi behöver ge upp eftersom det kommer i vägen för Gud”, säger han. ”Det är lätt att sluta med det som är dåligt när vi väl vet att vi borde det. Ofta inser vi inte när vi ska ge upp något bra för något bättre. Vi tror att eftersom det inte är dåligt så kan vi hålla fast vid det och ändå följa Guds plan.” Men Zoltán vet att vi måste ge upp det goda om det hindrar oss från att följa Guds plan för oss. ■

SLUTNOT

1. Se Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), s. 81.

”Hur förklarar jag för min vän varför det inte är någon bra idé att bryta mot kyskhetslagen?”

Vår himmelske Fader vill att vi ska vara lyckliga och värdiga hans ande, så han ger oss bud för att hjälpa oss att hålla våra tankar, ord och handlingar inom lämpliga gränser. Kyskhetslagen hjälper oss att hålla fortplantningskraften inom äktenskapets gränser. En anledning till att han befäller att fortplantningskraften enbart ska uttryckas mellan man och hustru är därför att ”barn har rätt att födas inom äktenskapets ram”.¹

Du kan ge ett exemplar av *Vägledning för de unga* till din vän. Där finns flera anledningar till varför det är bra att hålla kyskhetslagen: ”När du är sexuellt ren förbereder du dig för att ingå och hålla heliga förbund i templet. Du förbereder dig för att bygga ett starkt äktenskap och föra barn till världen som en del av en evig och kärleksfull familj. Du skyddar dig själv från den andliga och känslomässiga skada som sexuell intimitet utanför äktenskapet kan orsaka. Du skyddar dig också från skadliga sjukdomar. När du håller dig sexuellt ren kan du vara trygg i dig själv och verkligt lycklig, och du ökar din förmåga att fatta bra beslut nu och i framtiden.”²

Templet

Vår himmelske Fader har ett gudomligt syfte för oss alla, och det syftet kan uppfyllas i templet. Vi bör vara värdiga att komma till templet så att vår familj kan beseglas för evigt. Vi kommer att bo hos vår himmelske Fader igen, och vad viktigare är: Vi kommer att känna oändlig glädje, något som de ovärdiga inte kan känna.

Alofa M., 18 år, Samoa

Äktenskap och familj

Vi uppmanas att vara sexuellt rena så att vi kan vara värdiga att komma till templet och hålla heliga förbund.

Om vi följer kyskhetslagen kan vi bygga ett starkt äktenskap och en stark familj i framtiden. Satan är alltid där för att fresta oss, men genom bön, skrifterna och goda vänner kan vi övervinna det.

Resty M., 16 år, Filippinerna

Negativa följder

Det finns många negativa följder av att bryta mot kyskhetslagen, men alla lär man sig inte om i skolan. Om du bryter mot kyskhetslagen kan du driva ut Anden ur ditt liv, skada närstående och göra att du tycker illa om dig själv. Jag föreslår att du tittar på en Mormon Messages-film som heter ”Kyskhhet, var går gränsen?” [på youth.lds.org som finns på engelska, portugisiska och spanska].

Matthew T., 17 år, Utah, USA

Renhet och respekt

Genom att följa kyskhetslagen förblir vi rena i Guds ögon, vi respekterar oss själva och vi hjälper andra respektera oss också. När vi följer kyskhetslagen visar vi att vi är Guds barn och att vi har höga normer. Vi behöver inte ångra något. När vi följer vår himmelske Fader, särskilt i fråga om den här lagen, blir vårt liv lyckligare här på jorden och i nästa värld.

Ahyana G., 19 år, Filippinerna

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte att vara officiella tillkännagivanden om kyrkans lära.

En helig gåva

Om man tar lätt på fortplantningsgåvan skulle den här dyrbara gåvan från Gud behandlas som något alldagligt. Att ge en gåva känns inte lika tacksamt om personen du ger den till inte tycker att det är något speciellt. Man måste alltid behandla fortplantning som något heligt för vi är alla Guds tempel och bör hålla oss rena och obefläckade som ett tempel.

Jaron Z., 15 år, Idaho, USA

Ha anden med sig

När man håller sig ren från synd blir man lyckligare och får välsignelser. Vår kropp är som ett tempel och vår

himmelske fader "bor inte i oheliga tempel" (Alma 7:21). Så när vi håller oss rena från synd kan Anden vistas hos oss.

Maryann P., 14 år, Arkansas, USA

Viktiga frågor

Besvara din väns fråga genom att ställa några frågor: "Tänk om din framtida man/hustru såg dig nu?" Alla som jag har hört talas om som har brutit mot kyskhetslagen har ångrat det. "Tänk om ditt framtida barn frågar om du har brutit mot kyskhetslagen?" Din vän behöver lära sig hur viktig kyskhetslagen är nu, innan en son eller dotter ställer den frågan. Du behöver hålla dig själv ren och fläckfri för att ha ett lyckligt, sunt liv utan skulden av att ha brutit mot den heliga lagen.

Robyn K., 13 år, Utah, USA

Dygd och kyskhhet

Herren gläds åt dygd och kyskhhet, och allt bör hända i rätt tid. Kyskhetslagen är ett bud från Herren. Bön

och Andens sällskap är den perfekta kombinationen för att få veta att det är en välsignelse att vara kysk.

Selene R., 18 år, Nicaragua

Inom äktenskapet

Jag skulle förklara för min vän att det inte är någon bra idé att bryta mot kyskhetslagen därför att fortplantningskraften bara är till för lagligt gifta par. När vi bryter mot kyskhetslagen förlorar vi den Helige Andens inflytande i vårt liv.

Augustina A., 15 år, Ghana

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. *Vägledning för de unga* (häfte, 2011), s. 35.

ATT BRYTA KYSK-HETSLAGEN ORSAKAR STOR SKADA

"Inom äktenskapets varaktiga förbund tillåter Herren man och hustru att ge uttryck för den heliga skaparkraften i all dess skönhet inom de gränser han satt. ...

Dessa intima handlingar är emellertid av Herren förbjudna utanför äktenskapets varaktiga förbindelse eftersom sådant undergräver hans avsikter. Inom det heliga äktenskapsförbundet är sådana relationer enligt hans plan. När de utövas på annat sätt strider de mot hans vilja. De orsakar allvarlig känslomässig och andlig skada. Även om de inblandade nu inte inser att detta händer, gör de det senare. Sexuell omoral skapar ett hinder för den Helige Andens påverkan."

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum, "Att välja rätt", *Nordstjärnan*, jan. 1995, s. 36.

NÄSTA FRÅGA

"Vad ska jag göra när ett ämne kommer upp i skolan som strider mot evangeliets lärdomar, till exempel abort?"

Sänd in ditt svar senast 15 maj till liahona@ldschurch.org eller med vanlig post till:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller brev: (1) fullständigt namn, (2) födelsedatum, (3) församling eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi med hög upplösning.

President
Thomas S. Monson

HUR MAN VERKAR I PRÄSTADÖMSÄMBETEN

Har ni någonsin funderat över värdet av en mänsklig själ? Har ni någonsin undrat över de **möjligheter** som ligger inom var och en av oss?

En gång var jag närvarande vid en stavskonferens där min tidigare stavspresident Paul C. Child slog upp Läran och förbunden 18 och började läsa: "Kom ihåg att **själarna är mycket värdefulla** i Guds ögon" (vers 10).

President Child frågade sedan: "Vad är en människas själ värd?" Han undvek att fråga biskopar, stavspresidenten eller högrådsmedlemmarna. I stället valde han presidenten för ett äldstevorum.

Den överraskade mannen var tyst i vad som verkade vara en evighet och sade sedan: "Värdet av en människas själ är hennes **förmåga att bli som Gud.**"

Alla närvarande begrundade svaret. President Child fortsatte med sitt budskap, men jag fortsatte att fundera över det inspirerade svaret.

Att nå, att undervisa, att beröra de dyrbara själar som vår Fader har förberett för sitt budskap är en enorm uppgift. Framgången är sällan enkel. I allmänhet föregås den av

tårar, prövningar, förtröstan och vittnesbörd.

Guds tjänare finner tröst i Mästarens försäkran: "Jag är med er alla dagar" (Matt. 28:20). Detta storslagna löfte stöder er bröder med aronska prästadömet som har kallats till ledarpositioner i kворum för diakoner, lärare och präster. Det uppmuntrar er i era förberedelser att verka på missionsfältet. Det tröstar er under tider av missmod, som kommer till alla.

"Bli därför inte trötta av att göra gott", säger Herren, "ty ni lägger grundvalen till ett stort verk. Och av det ringa kommer det som är stort.

Se, Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne" (L&F 64:33–34). **En orubblig tro, en beständig tillit och en brinnande önskan** har alltid kännetecknat dem som tjänar Herren av hela sitt hjärta.

Om några bröder som kan höra min röst känner

sig oförberedda och till och med oförmögna att tacka ja till en kallelse att tjäna, att göra uppoffringar, att välsigna andra, kom ihåg denna sanning: **"Den Gud kallar, dugliggör han."** ■

Från ett tal under generalkonferensen i april 1987.

HUR HAR DU TILLÄMPAT DET HÄR?

"Vetskapen om att Herren är på min sida hjälper mig komma ihåg varför jag ska gå ut som missionär: För att tjäna Herren och föra andra till vår Frälsare, Jesus Kristus. Jag vet att han inte låter mig gå igenom något som jag inte klarar av medan jag är ute som missionär."

Dilan M., Utah, USA

FOTOILLUSTRATION CODY BELL © IRI

RÅDGÖR MED HERREN

När jag var 15 tyckte jag om en tjej i min klass i skolan och ville gå ut på dejt med henne. Hon var attraktiv, men jag undrade om jag skulle bjuda ut henne innan jag fyllde 16. Jag kom att tänka på Alma 37:37, där det står: "Rådgör med Herren i allt vad du gör, så skall han leda dig till det som är gott." Så jag gjorde det. Jag bad och väntade i flera dagar på Herrens svar innan jag fattade ett beslut.

En dag i kyrkan kallade biskopen in mig på ett rum och inbjöd mig att tala söndagen därpå. Gissa vad ämnet var. Gå inte på dejt förrän du är minst 16 år gammal. Jag kände att det här var Herrens svar till mig, och det var nej. Hur skulle jag kunna undervisa om något som jag inte gjorde själv?

Eftersom jag hade rådgjort med Herren kunde jag lära mig Herrens vilja för mitt liv och även fly från en frestelse. Jag vet att om vi rådgör med Herren så talar han om sin vilja för oss och vi blir verkligen välsignade.

Eduardo Oliveira, Ceará, Brasilien

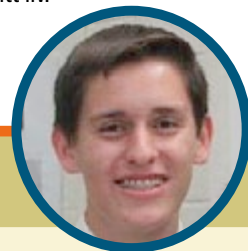

MITT FAVORITSKRIFTSTÄLLE LÄRAN OCH FÖRBUNDEN 24:8

Det här skriftstället får mig att må bra när jag har en prövning eftersom det lyder: "Jag är med dig, ja, intill dina dagars ände."

Det innebär för mig att, om jag söker min himmelske Fader så ska han alltid vara där med mig till slutet av mitt liv.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Mexiko

FÖRSONINGENS KRAFT

När missionärerna undervisade mig var huvudämnet i deras lektioner alltid Jesus Kristus och hans försoning. De förklarade att försoningen är en gåva från Jesus Kristus till var och en av oss. Det är en gåva som vi kan använda i vårt dagliga liv när vi ställs inför prövningar eller när vi syndar. Frälsningens kraft upplyfter, botar och hjälper oss att återvända till den smala och raka stig som leder till evigt liv.

När missionärerna berättade detta fick jag en stark känsla som vittnade för mig om att det var sant, och jag bestämde mig för att bli medlem i kyrkan.

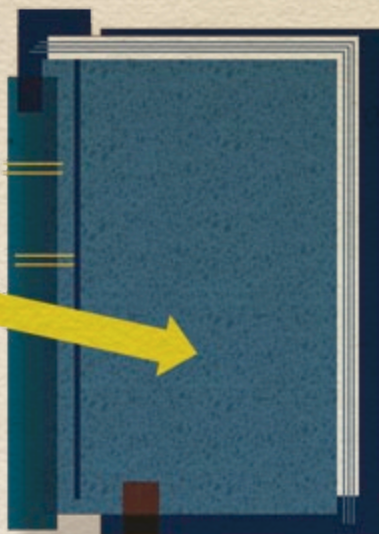
Senare bestämde jag mig för att verka som missionär eftersom jag ville hjälpa andra att få kunskap om den här underbara gåvan. Genom att undervisa och berätta om försoningen har jag sett andra förändras och leva ett nytt liv. En fullkomlig förändring skedde, inte bara för att jag fick höra om försoningen utan för att jag också tillämpade den i mitt liv.

Jag vet att försoningen är verklig. När vi inbjuder dess inflytande i vårt liv, oavsett vilka situationer vi ställs inför, kan allt ordna sig och vi kommer att känna glädje.

Ioriti Taburuea, Kiribati

Bibeln

Mormons bok

VARFÖR BEHÖVER VI

MORMONS BOK?

En del kanske frågar dig varför vi behöver Mormons bok när vi redan har Bibeln. Faktum är att Jesus Kristus vittnade om att det skulle hända (se 2 Nephi 29:3). Det finns många anledningar till varför Mormons bok är viktig i vår tid (se till exempel 2 Nephi 29:7–11). Här är bara några av anledningarna till varför den är viktig.

Ännu ett Jesu Kristi testamente

I skrifterna finns ett mönster där flera vittnen används för att fastställa sanningar i Kristi kyrka. Mormons bok är ännu ett vittne om Bibeln; ett vittne om Kristus. Äldste Mark E. Petersen (1900–1984) i de tolv apostlarnas kворum sade en gång: "Huvudorsaken till

TVÅ VITTNEN

"Bibeln är ett vittne om Jesus Kristus, Mormons bok är ännu ett. Varför är detta andra vittne så avgörande? Följande exempel kanske kan vara till hjälp: Hur många raka linjer kan du dra genom en enda punkt på en bit papper? Svaret är oändligt många. Föreställ dig för ett ögonblick att denna enda punkt symboliserar Bibeln och att de hundratals raka linjer som dragits genom punkten symboliserar olika bibeltolkningar och att var och en av dessa tolkningar representerar en kyrka.

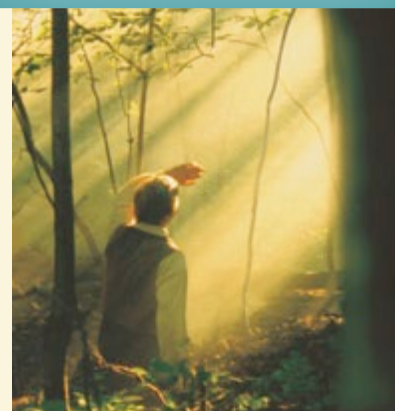
Men vad händer i stället om det på papperet finns en andra punkt som symboliserar Mormons bok? Hur många raka linjer skulle man kunna dra mellan dessa två referenspunkter — Bibeln och Mormons bok? Endast en. Endast en tolkning av Kristi lärdomar överlever dessa två vittnens vittnesbörd.

Om och om igen tjänar Mormons bok som ett bekräftande, förtydligande och enande vittne om de lärdomar som lärs ut i Bibeln."

Äldste Tad R. Callister i presidentskapet för de sjuttio, "Mormons bok — en bok från Gud", *Liahona*, nov. 2011, s. 75.

DELTA I SAMTALEN

Under hela april studerar ni avfallet och återställelsen i era prästödmskvorum och i Unga kvinnors och Söndagskolans klasser (om din församling eller gren har de nya lektionerna på ert språk). Framkomsten av Mormons bok var en viktig del av återställelsen. När du har läst den här artikeln, tänk då på hur ditt liv är annorlunda därför att du har Mormons bok. Du kan skriva ner dina känslor i din dagbok och berätta om dem för andra genom att vittna hemma, i kyrkan eller på sociala media.

att vi har Mormons bok är att efter två eller tre vittnens vittnesbörd skall varje sak avgöras. (Se 2 Kor. 13:1.) Vi har Bibeln. Vi har också Mormons bok. De utgör två röster — två böcker med skrifter — från två helt skilda forna folk, som båda bär vittnesbörd om Herrens Jesu Kristi gudomlighet.”¹ President Ezra Taft Benson (1899–1994) har tillagt: ”Vi får inte glömma bort att Herren själv föreskrev Mormons bok som sitt huvudvittne.”²

Evangeliets fullhet

Vi vet att ”tydliga och dyrbara stycken ... har tagits bort från” Bibeln under tidens gång (1 Nephi 13:40). Mormons bok tydliggör Kristi lära och för evangeliets fullhet till jorden ännu en gång (se 1 Nephi 13:38–41). Mormons bok hjälper oss till exempel att veta att dop måste utföras genom nedsänkning (se 3 Nephi 11:26) och att små barn inte behöver döpas (se Moroni 8:4–26).

Det centrala i den återställda kyrkan

Profeten Joseph Smith vittnade om att Mormons bok är ”vår religions slutsten”.³ Eftersom vi vet det känns det inte som en tillfällighet att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades den 6 april 1830, bara elva dagar

efter det att Mormons bok började säljas, den 26 mars samma år. Kyrkan blev inte organiserad förrän dess slutstensskrift fanns tillgänglig för medlemmarna.

En välsignelse i vårt liv

Om Mormons bok sade Joseph Smith att ”en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok”.⁴ Den har kraft att förändra liv — ditt och deras som du ger en Mormons bok till. President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har vittnat: ”Mormons boks inverkan på din karaktär, förmåga och mod att vittna om Gud är ett faktum. Läran och de modiga exemplen i denna bok lyfter, vägleder och inger mod ... Att under bön studera Mormons bok bygger upp tro på Gud Fadern, hans älskade Son och hans evangelium. Den bygger upp din tro på Guds profeter, forntida och nutida. Den kan föra dig närmare Gud än någon annan bok. Den kan förändra ditt liv till det bättre.”⁵ ■

SLUTNOTER

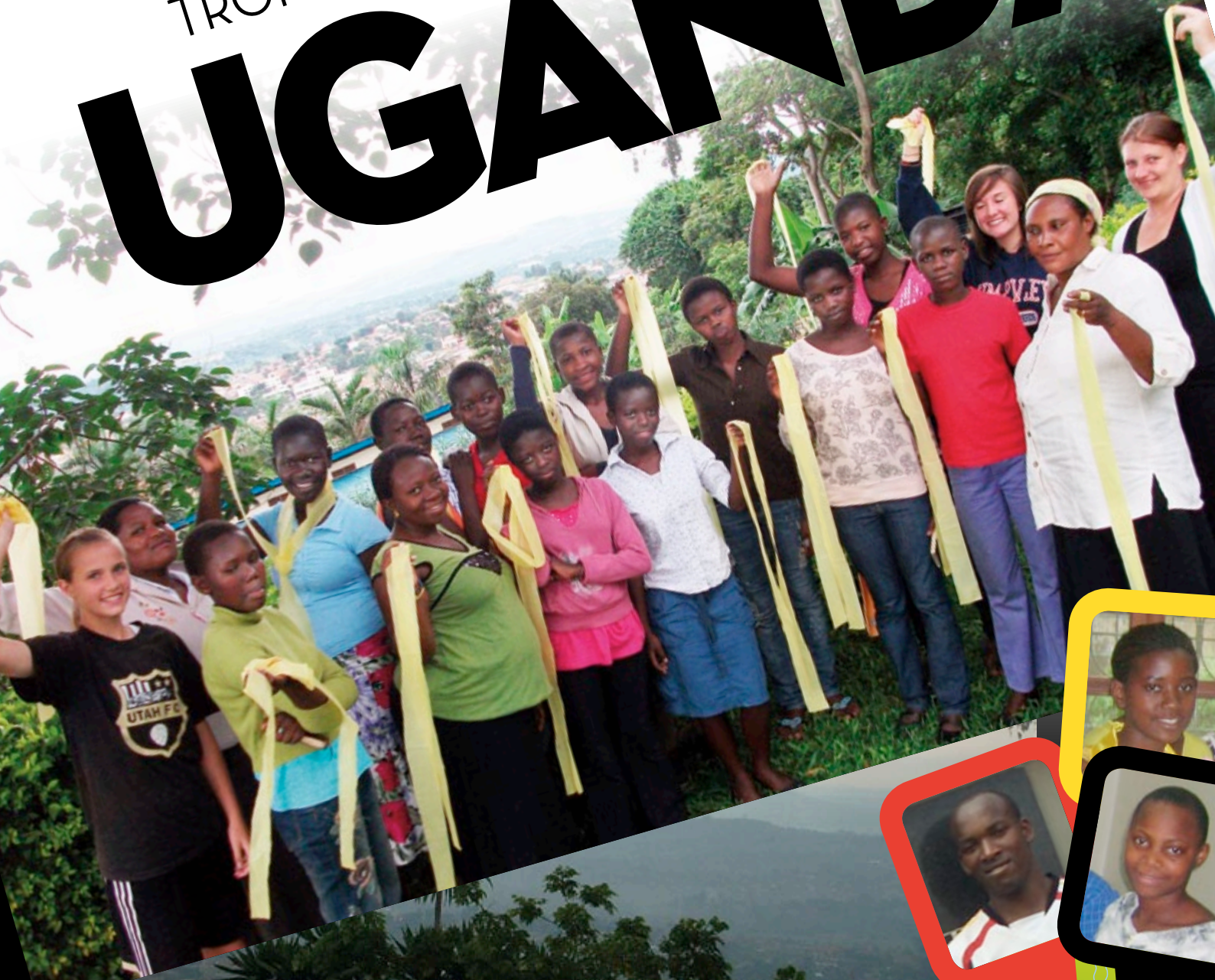
1. Mark E. Petersen, ”Övertygelse om ting som man icke ser”, *Nordstjärnan*, okt. 1978, s. 112.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), s. 204.
3. Joseph Smith, i inledningen till Mormons bok.
4. Joseph Smith, i inledningen till Mormons bok.
5. Henry B. Eyring, ”Ett vittne”, *Liahona*, nov. 2011, s. 69, 71.

**TILLVÄXT I
BÖRDIG JORD:
TROFASTA UNGDOMAR I**

Cindy Smith

UGANDA

När ungdomarna i Uganda tar emot och följer Jesu Kristi evangelium ser de tro och hopp växa överallt omkring dem.

Hjärtat av Östafrika har det vackra landet Uganda välsignats med böljande kullar täckta av sockerrör och bananträd — och med ungdomar som är redo att ta emot och följa Jesu Kristi evangelium.

Den första staven i Uganda organiserades 2010. Kyrkan växer snabbt och det finns många unga män och unga kvinnor i varje församling och gren.

De lyfter upp ett baner och är exempel

De unga kvinnorna i en församling inspirerades av det som syster Elaine S. Dalton, Unga kvinnors generalpresident, har sagt om dygd: "Nu är tiden för oss var och en att resa oss och veckla ut ett standar för världen som uppmanar till att återgå till dygden."¹ De unga kvinnorna klättrade upp för en kulle varifrån de kunde se sin stad och reste upp guldbaner som symboliserade deras löfte att vara exempel på dygd. Tillsammans sjöng de "Se, högt på bergets krön" (*Psalmer*, nr 4).

Dessa unga kvinnor har höjt sina personliga normer för rättfärdighet. Deras lydnad har stärkt deras vittnesbörd och påverkat andra. Syster Dalton har sagt: "Ni får aldrig underskatta kraften i ert rättfärdiga inflytande."² Och liksom ett baner, höjs dessa unga kvinnors exempel för hela världen.

Liksom många andra unga kvinnor i Uganda får Sandra gå över en och en halv kilometer till kyrkan. De hjälper till med att städa möteshuset på fredagarna och deltar i seminariet på lördagarna. Under veckorna går hon upp före klockan fem på morgonen för att läsa skolböcker, och sedan går hon till skolan och kommer inte hem igen förrän efter klockan sex på kvällen. Hon förlorade ett år i skolan på grund av ekonomiska svårigheter, men hon möter sina svårigheter med en positiv inställning: "Evangeliet har verkligen hjälpt mig att vara ståndaktig och orubblig."

Sandra

FOTO CINDY SMITH

Överst: Ungdomar som närvarar vid en stavsbrasafton.

Ovan: Susan (i mitten), en flykting i Uganda, fann frid i evangeliet och tog med sig sina syskon och andra barn till kyrkan.

Mitten: De unga kvinnorna i den här församlingen tycker om att arbeta med Personlig tillväxt-programmet.

Till höger: Dennis gav upp en plats i ett professionellt fotbollslag för att predika evangeliet. Han och de andra unga männen i hans prästkvorum offrade och övervann svårigheter för att verka som missionär.

Sandra är den enda medlemmen i kyrkan i sitt hem, men hennes föräldrar stödjer hennes tjänande i kyrkan, som när hon hjälper församlingen städa området runt ett lokalt barnhem. Hennes familj ser hur evangeliet har hjälpt henne att vara stark också när hon måste hantera olösta problem. Med tanke på källan till den styrkan säger Sandra: "När jag går till kyrkan känns det som om jag sätter på mig Guds vapenrustning" (se Ef. 6:11–17).

Susan, en ännu nyare medlem, älskar kyrkan. Hon kommer ursprungligen från Sydsudan. Hennes familj flydde från oroligheter där och välsignades med att kunna ta emot missionärerna i Uganda. Som flykting fann hon frid och skydd i evangeliet. På söndagarna tog hon med sig sina yngre syskon till kyrkan och ibland upp till 10 barn som inte tillhör kyrkan. Efter att en familjemedlem oväntat dog återvände hon till Sydsudan och väntar på att kyrkan ska organiseras i hennes område. Både Susan och Sandra får prövningar, men de litat till Gud och gläds åt frukterna av att följa Jesu Kristi evangelium (se Alma 32:6–8, 43).

Uppoffringar för att verka som missionär

Unga män i Uganda börjar spela fotboll när de är små. De använder en boll som är gjord av tätt sammanbundna grenar. Ända sedan

Dennis var liten har han varit duktig på sporten, och hans gymnasium gav

honom ett stipendium för att spela för deras lag. När han var klar med gymnasiet erbjöd ett professionellt lag honom lön, bostad och mat. Det var en dröm som blev sann, men Dennis insåg att det här förmodligen skulle

hindra honom från att gå ut som missionär senare det året.

Dennis önskan att göra det som hans himmelske Fader ville att han skulle göra var så stark att han inte ens ville frestas att vara kvar i laget när tiden kom för honom att gå ut som missionär. Många ifrågasatte Dennis val, men han är säker på att han fattade rätt beslut — för sig själv och för andra. ”Mina två yngre bröder och min lillasyster hade just döpts”, säger han. ”Jag trodde aldrig att min syster skulle lyssna på evangeliet. När jag ser hur Gud gör underverk i min familj ger det mig ett ljusst hopp inför framtiden.”

I Dennis församling studerar de unga männen *Predika mitt evangelium* varje vecka. De har blivit som ett lag och har ett nära samarbete med

heltidsmissionärerna. De tar med sig vänner till söndagsmötena och andra aktiviteter, bland annat till basket- och fotbollsmatcher under veckan. Prästerna har döpt vänner och andra som de har hjälpt till att undervisa tillsammans med missionärerna. I flera år har detta lag av unga män stärkt hela församlingen, och fyra av dem, Dennis bland andra, fick kallelser att tjäna i Kenyamissionen Nairobi.

De har följt rådet från äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum att ”bli missionärer långt innan ni skickar in era missionspapper”.³ De gjorde det genom att arbeta tillsammans som ett kворum, ett lag som var bättre än alla andra.

Alla fyra missionärerna övervann svårigheter för att kunna tjäna. Wilberforce förklarar: ”Jag förlorade nästan hoppet om att kunna gå ut som missionär [på grund av kostnaderna], men sedan läste jag Matteus 6:19–20: ’Samla inte skatter på jorden ... [utan] samla ... skatter i himlen.’ Så med ihärdighet och beslutsamhet kunde jag uppnå målet att tjäna som heltidsmissionär. Jag älskar missionsarbetet. Inget är bättre än att först söka Guds rike.”

Hopp inför framtiden

Ungdomarna i Uganda hjälper till att bygga Guds rike här, med stort hopp inför framtiden. Det finns inget tempel i Östafrika men ungdomarna ser fram emot tiden när de ska gifta sig i ett avlagset tempel. En stavsaktivitet var inriktad på förberedelser för att

komma till templet, och i slutet bar en medlem av stavspresidentskapet sitt vittnesbörd: ”Gud älskar er. Ni är kyrkans framtid i Uganda.” Dessa rättfärdiga ungdomar har redan stort inflytande på andra.

De unga männen och kvinnorna i Uganda offrar världsliga saker för välsignelser som varar för evigt. De har planterat trons frö och vårdar det med omsorg (se Alma 32:33–37). Liksom ett träd fyllt av frukt (se Alma 32:42), sprider ungdomarna evangeliets glädje i detta bördiga land. ■
Cindy Smith bodde i Uganda medan hennes make arbetade där, och nu bor de i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. Elaine S. Dalton, ”Återgå till dygden”, *Liahona*, nov. 2008, s. 80.
2. Elaine S. Dalton, *Liahona*, nov. 2008, s. 80.
3. David A. Bednar, ”Att bli en missionär”, *Liahona*, nov. 2005, s. 45.

Vad är en **SANN VÄN?**

Elaine S. Dalton

Unga kvinnors generalpresident

Definitionen av en vän har förändrats i dagens tekniskt avancerade värld. Idag kan vi tro att vi har många "vänner". Det är sant. Vi tycker om att bli informerade och att hålla reda på vad som händer med många av våra bekanta, nuvarande och tidigare vänner och även personer som vi inte har träffat personligen som vi kallar vänner.

När det gäller sociala media beskriver ordet "vän" ofta *kontakter* i stället för *relationer*. Du kan skicka

ett meddelande till dina "vänner" men det är inte samma sak som att ha en personlig relation till dem.

Ibland är vi för angelägna om att *ha* vänner. Vi kanske borde fokusera på att *vara* en vän.

Det finns många definitioner på vad det innebär att vara en vän. Jag glömmer aldrig när äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum talade om vad det innebär att vara en vän och vilket mäktigt inflytande våra

vänner har i vårt liv. Hans definition har haft en varaktig inverkan på mitt liv. Han sade: "Vänner är personer som gör det lättare att följa Jesu Kristi evangelium."¹ I denna bemärkelse är sann vänskap att söka efter det bästa hos en annan person. Det är att sätta någon annan främst. Det är att vara helt ärlig, lojal och kysk i allt man gör. Kanske är det ordet *hängivenhet* som ger den verkliga betydelsen av vänskap.

När min dotter Emi var 15 år fattade hon ett beslut om vilka slags vänner hon skulle söka efter. En morgon såg jag att hennes Mormons bok låg uppslagen på Alma 48. Hon hade markerat verserna som beskriver överbefälhavare Moroni: "Moroni var en stark och mäktig man. Han var en man med fullkomlig insikt. ... Ja, och han var en man som stod fast i tron på Kristus" (verserna 11, 13). I marginalen hade hon skrivit: "Jag vill dejta och gifta mig med en man som är som Moroni." När jag iakttog Emi och de unga män hon umgicks med och senare dejtade när hon hade fyllt 16, kunde jag se att hon själv exemplifierade de där egenskaperna och hjälpte andra att leva upp till sin identitet

som söner till Gud, prästadömsbärare och framtida fäder och ledare.

Sanna vänner påverkar dem de umgås med att "höja [sig] lite högre [och] vara lite bättre".² Ni kan hjälpa varandra med att förbli moraliskt rena. Ditt rättfärdiga inflytande och din vänskap kan ha en evig effekt, inte bara för dem du umgås med utan också i kommande generationer.

Frälsaren kallade sina lärjungar sina vänner. Han sade:

"Detta är mitt bud att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner.

Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er.

Jag kallar er inte längre tjänare, eftersom tjänaren inte vet vad hans herre gör. *Vänner* kallar jag er, ty allt vad jag har hört av min Fader har jag låtit er veta" (Joh. 15:12–15; kursivering tillagd).

När du följer och delar med dig av Jesu Kristi evangelium drar du till dig personer som vill vara din vän — inte bara en kontakt i ett socialt nätverk på internet utan det slags vän som Frälsaren exemplifierade genom sina ord och sitt exempel. När du strävar efter att vara en vän till andra och låter ditt ljus lysa, välsignar ditt inflytande många som du umgås med. Jag vet att när du fokuserar på att

vara en vän till andra, enligt profeternas definition och exemplen i skrifterna, blir du lycklig och har god inverkan på världen, och en dag får du det härliga löfte som nämns i skrifterna om sann vänskap: "Samma sällskaplighet som finns bland oss här kommer att finnas bland oss där, men den kommer att vara för-enad med evig härlighet" (L&F 130:2). ■

SLUTNOTER

1. Robert D. Hales, "This Is the Way; and There Is None Other Way", i *Brigham Young University 1981–82 Speeches* (1982), s. 67.
2. Gordon B. Hinckley, "Sträva mot högre mål", *Liahona*, sep. 1999, s. 8.

NYCKELTANKAR OM VÄNSKAP

"Välj vänner som delar dina värderingar så att ni kan stärka och uppmuntra varandra att leva efter höga normer.

För att få goda vänner måste du själv vara en god vän. . . .

När du försöker vara en vän till andra, sänk då inte dina normer."

Vägledning för de unga (häfte, 2011), s. 16.

Min **INBJUDAN** till **FRÄLSNING**

Emerson José da Silva

S om ung man besökte jag många olika kyrkor och blev förvirrad eftersom varje kyrka hade en egen tolkning av skrifterna. Bristen på vördnad i vissa av dem gjorde mig illa till mods, så jag slutade försöka hitta en kyrka som jag kunde gå i.

Flera år senare döptes en vän till mig, Cleiton Lima, in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Han hade inte nämnt det för mig fastän vi var goda vänner, men allteftersom tiden gick började jag se förändringar i honom. Jag brukade komma hem till honom på söndagsmorgnarna så att vi kunde spela fotboll, men nu var han aldrig hemma när jag kom. Det hände två eller tre söndagar i rad. Slutligen berättade Cleiton att han inte spelade fotboll på söndagarna längre eftersom han hedrade Herrens dag. Jag sade

till honom: "Den här kyrkan har gjort dig galen."

Sedan bjöd Cleiton med mig till kyrkan. Jag kom med en ursäkt för jag var fortfarande desillusionerad i fråga om religion. I tio månader tog Cleiton med sig missionärerna för att undervisa mig, men jag hade alltid en ursäkt att komma med eller sade att jag var upptagen. Men han gav aldrig upp.

En dag i juni bjöd han med mig till en kyrkdans. Jag retade honom: "Blir det gratis mat och många tjejer?" Han skrattade och sade ja!

Jag måste erkänna att min mage vann. Jag följde med till kyrkan och gillade det. Alla välkomnade mig, jag åt mycket och blev intresserad av att komma på ett möte. När jag kom till kyrkan på söndagen träffade jag många och hörde deras vittnesbörd. Jag kände inte till

Mormons bok, men jag kände Herrens ande när olika medlemmar vittnade:

"Jag vet att Mormons bok är sann, att det här är Jesu Kristi kyrka och att Joseph Smith var en profet som kallats av Gud." Det hade aldrig tidigare känts så bra. Jag ville fortfarande inte träffa missionärerna men vittnesbördsmötet hade berört mig.

Veckan därpå bjöd Cleiton återigen med mig till kyrkan. Jag kunde inte eftersom jag hade en annan förpliktelse. Jag kunde se besvikelsen i hans ansikte när jag sade att jag inte visste om jag kunde följa med.

Men på söndagsmorgonen vaknade jag med en önskan att komma till kyrkan. Jag gick upp tio i sju, och det var svårt, och gjorde mig klar och väntade på att Cleiton skulle komma. Han blev överraskad när han såg att jag var klädd och väntade på honom. Den söndagen undervisade biskopen om prästadömet. Jag kände Anden starkt och fick intrycket att jag skulle ta missionärslektionerna. I slutet av Unga mäns möte visste jag att jag skulle döpas.

När kyrkan var över sade jag till Cleiton: "Jag vill döpas!"

Han trodde att jag skojade. Men sedan sade han: "Om jag ringer äldsterna, vill du träffa dem då?" Jag sade ja.

Jag undervisades av två äldster som var toppen! När jag hörde budskapet om återställelsen fick jag en ännu större bekräftelse på att jag skulle döpas. Men jag ville veta själv att Mormons bok var sann. Äldsterna markerade Moroni 10:3-5 i min Mormons bok och uppmanade mig att be och fråga Gud om den är sann.

Kvällen därpå kom jag på att jag ännu inte hade läst Mormons bok. När jag började läsa kände jag Anden mycket starkt. Jag bad, och innan jag var klar visste jag att Mormons bok var sann. Jag är tacksam mot Gud för att han besvarade min bön. Jag döptes i juli 2006.

Jag verkade senare som missionär i Brasilienmissionen Cuiabá, och min vän Cleiton verkade i Brasilienmissionen Santa Maria. Vi gjorde det som Cleiton hade gjort för mig: inbjöd människor att komma till Kristus och hjälpte dem ta emot det återställda evangeliet genom att utöva tro på Jesus Kristus, omvända sig, döpas och ta emot dem Helige Andens gåva. Det är verkligen vägen till frälsning.

Låt oss alltid inbjuda våra vänner och släktingar att lära sig om evangeliet, för Frälsaren inbjöd alla när han sade: "Kom till mig" (Matt. 11:28). Jag vet att det här är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och att det är nu vi ska inbjuda alla att komma till honom. ■

ILLUSTRATION ROGER MOTZKUS

TIO SÄTT ATT VETA ATT DU ÄR OMVÄND

Tyler Orton

Jag lärde mig på prästadömsmötet att ett av aronska prästadöms syften är att hjälpa oss bli "omvända ... till Jesu Kristi evangelium och leva efter dess lära".¹ Jag frågade mina föräldrar och äldre syskon vad de trodde att det betydde, och tillsammans pratade vi om hur man kan veta om man har blivit omvänd.

Det finns förmodligen fler, men här är tio sätt som vi kom på. Eftersom omvändelse är en livslång process måste vi inte vara fullkomliga inom vart och ett av dessa områden nu, men de kan hjälpa oss veta om vi gör några framsteg.

1. När du är omvänd *vet* du inte bara vad du ska göra utan du har också en *önskan* att göra det rätta. Det räcker inte att undvika att göra sådant som är fel därför att du är rädd för att bli ertappad eller straffad. När du verkligen är omvänd så vill du verkligen välja det rätta.

2. Ett annat tecken på att du är omvänd är att du inte längre har någon önskan att göra det som är fel. Anti-Nephi-Lehiterna är ett bra exempel på det. När de omvändes till Kristi evangelium ingick de "förbund med Gud om att tjäna honom och hålla hans bud" (Mosiah 21:31). Liksom nephiterna som fick undervisning av kung Benjamin, hade

de "inte längre ... någon benägenhet att göra ont" (Mosiah 5:2). De blev verkligen omvända till Kristi evangelium och Satans frestelser hade ingen makt över dem.

3. När du är omvänd är du mer angelägen om vad Gud tycker än om vad andra tycker om dig. I min skola i Indonesien dricker eleverna mycket. Ibland kan det vara frestande att gå ut och festa när alla andra gör det och retar dig för att du inte gör det. Min bror blev ombedd att dricka och festa många gånger, men han gjorde det inte — han stod för det han trodde

på. Det var svårt, och han tillbringade många kvällar ensam hemma. När eleverna skulle ta farväl på hans examen berättade flera för honom hur förbluffade de var över att han kunde motstå grupptricket och vara sann mot sina normer. De berättade hur mycket de såg upp till honom tack vare det. Han visade att han var omvänd genom att motstå grupptrick.

4. När du är omvänd gör du ditt bästa för att alltid följa evangeliet — inte bara på söndagar eller när det är bekvämt utan alltid. Ditt beteende skiftar inte beroende på

vem du är med eller vem som kan iaktta dig. När dina kompisar kommer med ett rått skämt eller vill titta på en olämplig film, så hänger du inte med på det eftersom ingen ser dig. I stället står du för det du tror på.

5. När du är omvänd är du vänligare och mer omtänksam mot andra. Du varken dömer, kritiserar eller skvallrar. Du är mer medveten om andras känslor, och det blir naturligt att försöka hitta sätt att tjäna och hjälpa. Om du går längs skolkorridoren och någon tappar sina böcker behöver du inte ens tänka på vad

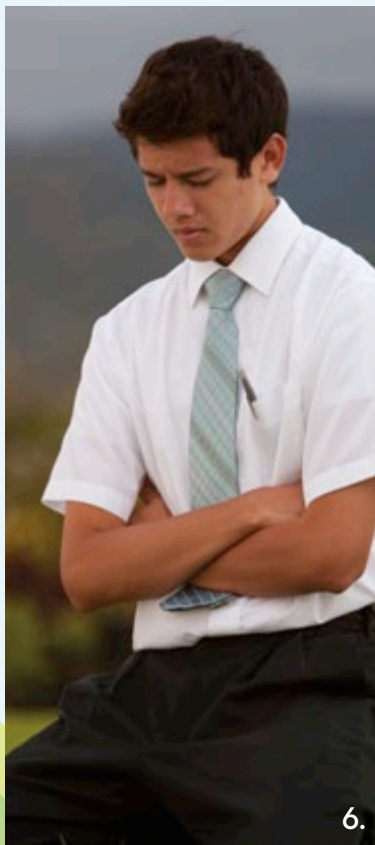
5.

**EN SÄKER VÄG
TILL LYCKA**

"Herren vill att medlemmarna i hans kyrka ska vara fullständigt omvända till hans evangelium. Det är det enda säkra sättet att njuta andlig säkerhet i dag och evig lycka."

Äldste Donald L. Hallstrom i presidentskapet för de sjuttio, "Omvänd till hans evangelium genom hans kyrka", *Liahona*, maj 2012, s. 15.

6.

2.

För att visa att de skulle vara trofasta mot sitt förbund att följa evangeliet grävde de omvända lamaniterna ner sina vapen (se Alma 24).

du ska göra. Du stannar automatiskt för att hjälpa personen.

6. När du är omvänd stärks din önskan att be och det känns som om du verkligen kommunicerar med Gud när du ber. Du tar dig alltid tid att be oavsett hur du mår eller vad som händer i ditt liv. President Ezra Taft Benson (1899–1994) har sagt: "Om vi inte känner oss upplagda för att be, då bör vi be tills vi känner att vi vill be."²

7. När du är omvänd ser du fram emot söndagen eftersom det är sabbaten. När söndagen kommer så tänker du inte; "Åh, det är en dag när jag inte kan vara med kompisarna eller gå på bio." I stället tänker du:

"Toppen! En dag när jag kan gå till kyrkan och fokusera på sådant som är andligt och vara med min familj!"

8. När du är omvänd håller du buden och hittar inte på några ursäkter, rationaliserar inte bort ditt beteende och försöker inte hitta några grå områden. Du tänjer inte på gränserna. Du håller helt enkelt buden därför att du vet att det är rätt.

9. När du är omvänd ser du fram emot att betala ditt tionde. Du ser det som en förmån och känner att tio procent inte är så mycket, särskilt inte jämfört med de välsignelser du får och den tillfredsställelse du känner. Dessa välsignelser är värda mycket mer än pengarna du gav.

10. När du blir omvänd har du en stark önskan att hjälpa andra att få känna sanningen och glädjen som du har funnit. Ett bra exempel från skrifterna är Lehis dröm, i vilken han hade en så stor önskan att dela med sig av den delikata frukten på livets träd till sin familj. När han åt av frukten var inte hans första tanke att äta mer utan att titta efter sin familj så att de också kunde äta av frukten och känna samma glädje (se 1 Nephi 8:12).

Sammanfattningsvis vet du att du är omvänd när du börjar följa den högre lagen, Jesu Kristi evangelium. Du följer lagens anda likaväl som du följer lagens bokstav. Du följer evangeliet i alla aspekter av ditt liv. Du följer evangeliet till fullo, inte för att du måste utan för att du vill. Du är en gladare och vänligare person, och du vill bli den person som din himmelske Fader vill att du ska bli. Du vill vara som Jesus Kristus och följa hans exempel. När du blir den personen har du verkligen blivit omvänd. ■

Tyler Orton bor på Java i Indonesien.

SLUTNOTER

1. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, "Bed alltid", *Liahona*, juni 1990, s. 4.

HÅRT ARBETE ÄR **VERKLIGEN** VÄRT BESVÄRET

Tro och uthållighet kan hjälpa dig
igenom allt.

(Se Vägledning för de unga [häfte, 2011], 40–41.)

Mormor Denys lille

missionär

Emília Maria Guimarães Correa

”När en människa talar genom den Helige Andens kraft överför den Helige Andens kraft ordet till människobarnens hjärtan” (2 Nephi 33:1).

Vítor bodde med sin mamma och syster hos mormor Deny. Vítors mormor blev sjuk och kunde inte gå ur sängen på många veckor. Hon var ensam i sitt rum.

Vítor bestämde sig för att hålla mormor Deny sällskap. Varje dag när han kom hem från skolan tog han ett exemplar av *Liahona* till mormors rum och läste berättelser för henne från barnens sidor.

När han hade läst alla exemplar av *Liahona* som familjen hade, började han läsa Mormons bok och Bibeln för henne. Mormor Deny var inte medlem i kyrkan men hon tyckte om när Vítor läste för henne. Hon var glad över att få lära sig om evangeliet.

Mormor ställde många frågor. Om Vítor inte visste svaret så frågade han sin primärlärare eller slog

upp det i skrifterna. Mormor kallade Vítor för sin lille missionär.

Mormor Deny sade till Vítor att han hade lärt henne mycket. Hon lovade att hon skulle gå till kyrkan med honom när hon blev frisk. Det hon hade lärt sig gjorde att hon ville bli bra och studera mer om evangeliet.

När mormor var frisk höll hon sitt löfte. Hon gick till kyrkan med Vítor och lärde sig mer om det han hade undervisat henne om. Det dröjde inte länge förrän mormor döptes och konfirmerades. Vítor hade hjälpt henne förstå att evangeliet är sant.

När Vítor hade blivit stor verkade han som heltidsmissionär i Massachussettsmissionen Boston. Innan han åkte iväg besökte han templet — med mormor Deny. ■

Emília Maria Guimarães Correa bor i Distrito Federal i Brasilien.

SÄRSKILT VITNE

Äldste M. Russell Ballard

i de tolv apostlarnas kворum

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum är särskilda vittnen om Jesus Kristus.

Varför har kyrkan ett så långt namn?

Jesus Kristus själv gav kyrkan sitt namn (se L&F 115:4).

Orden *Jesu Kristi Kyrka* förkunnar att det är hans kyrka.

Av Sista Dagars förklarar att det är samma kyrka som Jesus Kristus

upprättade när han levde på jorden, men att den har återställts i dessa sista dagar.

Heliga innebär att vi följer honom och försöker göra hans vilja.

Våra medlemmar har kallats

mormoner eftersom vi tror på Mormons bok, men vi ska använda kyrkans fullständiga namn när vi kan. ■

Från "Betydelsen av ett namn", Liahona, nov. 2011, s. 79–82.

Darcie Jensen

När Salt Lake-templet var klart 1893 så var kyrkans medlemmar glada. Det hade tagit 40 år att bygga templet. Efter som barnen hade donerat pengar till tempelbygget bestämde sig president Wilford Woodruff för att ha fem särskilda invignings-sessioner som barnen kunde vara med på.

I dag finns det tempel över hela jorden, och barnen firar fortfarande när templen blir klara. Se hur barnen har deltagit då och nu. ■

Darcie Jensen bor i Kalifornien i USA.

Över 12 000 barn kom till invigningen av **Salt Lake-templet**. De här barnen från Sugar House församling åkte tåg.

Den här biljetten tillät barn upp till 16 år att vara med på ett särskilt invigningsmöte för **Salt Lake-templet**. Apostlarna och medlemmarna i första presidentskapet talade till barnen inne i templet.

Varje vecka medan **templet i Gilbert i Arizona** har byggts har barnen i Highlands stav i Gilbert satt upp ett mål att tjäna någon i sin församling.

Ibland återinvigs tempel efter att de har renoverats. Primärbarn sjöng och bar på ljus under firandet av återinvigningen av **templet i Anchorage i Alaska**.

När **templet i San Diego i Kalifornien** byggdes gjorde primärbarnen i Mexiko ett färgglad matta till templet. General-auktoriteter stod på mattan under hörnstensceremonin på invigningen.

Fira templen!

Primärbarnen i Manitoba i Kanada åkte i tre timmar till templet i Regina i Saskatchewan för att röra vid väggarna, och de bestämde sig för att komma och gå in i templet en dag.

Under öppet hus för templet i Kiev i Ukraina hälsade primärbarn besökare välkomna genom att sjunga "Jag längtar så till templet".

Över 800 primärbarn från Västafrika sjöng "Jag är Guds lilla barn" under kulturevenemanget som hölls före invigningen av templet i Accra i Ghana.

Primärbarn sjöng för president Gordon B. Hinckley när han kom för att inviga templet i Aba i Nigeria.

Varje tempel har en hörnsten med året inristat då templet invigdes. Under invigningen förseglar generalauktoriteter hörnstenen med murbruk. Isaac B., 9 år, hjälpte till att lägga murbruk på hörnstenen till templet i Kansas City i Missouri.

Frågor och svar om templet

Varför har vi tempel?

Templen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas tempel är heliga platser där vi lär oss eviga sanningar och deltar i heliga förrättningar.

Hur är det inne i templet?

Templet är en helig, vördnadsfull och vacker plats. Allt inne i templet är rent och ordningsamt. Alla är klädda i vitt och pratar med tysta röster.

Vad händer i templet?

En hustru kan beseglas till sin man och barn kan beseglas till sina föräldrar. Beseglingen gör det möjligt för familjer att vara tillsammans för evigt. I templet tar män

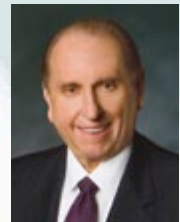
och kvinnor också emot en gåva av andliga välsignelser som kallas begåvning. De kan också få begåvningen och beseglas för personer som har dött utan att ingå några tempelförbund.

Vad händer mer i templet?

Förutom beseglingen och begåvningen utförs andra förrättningar i templet. Man kan döpas och konfirmeras för personer som inte kunde bli medlemmar i kyrkan medan de levde. När du är 12 år gammal och är värdig att komma till templet har du möjlighet att döpas och konfirmeras för personer som har dött utan evangeliet.

Hur blir det om min familj inte har varit i templet?

Vår himmelske Fader känner dig och älskar dig och din familj. Han vill att alla ska välsignas med templets förrättningar. Lev så att du är värdig att besöka templet. Sätt upp som mål nu att du ska ta emot begåvningen och gifta dig i templet en dag. Din himmelske Fader välsignar dig och din familj. ■

“Mina unga vänner . . . ha [alltid] templet i sikte. Gör inget som kan hindra er från att träda in genom dess dörrar och ta del av de heliga och eviga välsignelserna där.”

President Thomas S. Monson, “Det heliga templet — en ledstjärna för världen”, *Liahona*, maj 2011, s. 93.

Familjer kan vara tillsammans för evigt

(Förenklad)

Text: Ruth Muir Gardner
Musik: Vanja Y. Watkins

Glatt ♩ = 80-96

1. Det all - ra kä - ras - te jag har här på jord är min fa - milj.
2. Ti - digt vill jag be - re - da mig att till Her - rens tem - pel gå,

I e - vig - het till - sam - mans skall vi bo i him - me - len.
vi - gas för tid och e - vig - het och till Guds ri - ke nå.

Refräng

Att vår fa - milj hör sam - man för e - vigt, det är vår Fa - ders plan. I

temp - let vi be - seg - las till var släk - ting kär, om vi gör vårt all - ra bäs - ta här. Ja,

om vi gör vårt bäs - ta här.

Text och musik © 1980 IRI. Arrangemang © 2012 IRI. Med ensamrätt.
Sången får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i hemmet eller kyrkan.

Jesus Kristus återställde sin kyrka i de sista dagarna

Du kan använda den här lektionen och aktiviteten för att lära dig mer om månadens tema i Primär.

Tänk dig att du ska ut på en skattjakt. Var skulle du leta efter skatten? Hur skulle du hitta den? Skulle det finnas en skattkista? Vad skulle finnas i den?

Vissa skattkistor innehåller vackra smycken och dyrbara mynt. Men som medlemmar av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har vi en skatt som är ännu dyrbarare: Jesu Kristi evangelium.

Det finns många som inte känner till den skatten, så en av våra plikter är att berätta om den för så många vi kan.

När Jesus och hans apostlar hade dött försvann eller förändrades några av evangeliets viktiga lärdomar och förrättningar, bland annat dopet,

prästadömsmyndigheten, templet, levande profeter och sakramentet.

Alla dessa evangelieskatter återställdes genom profeten Joseph Smith. Vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig för Joseph Smith i den heliga lunden när han bad om att få veta sanningen.

Senare fick Joseph guldplåtarna och översatte dem till Mormons bok. Mormons bok innehåller lärdomar som vi värdesätter eftersom den förklarar sanningar som försvunnit. Vi får många välsignelser för att vi har de här evangeliesanningarna.

Vilka dyrbara skatter de är! ■

SKRIFTSTÄLLE OCH SÅNG

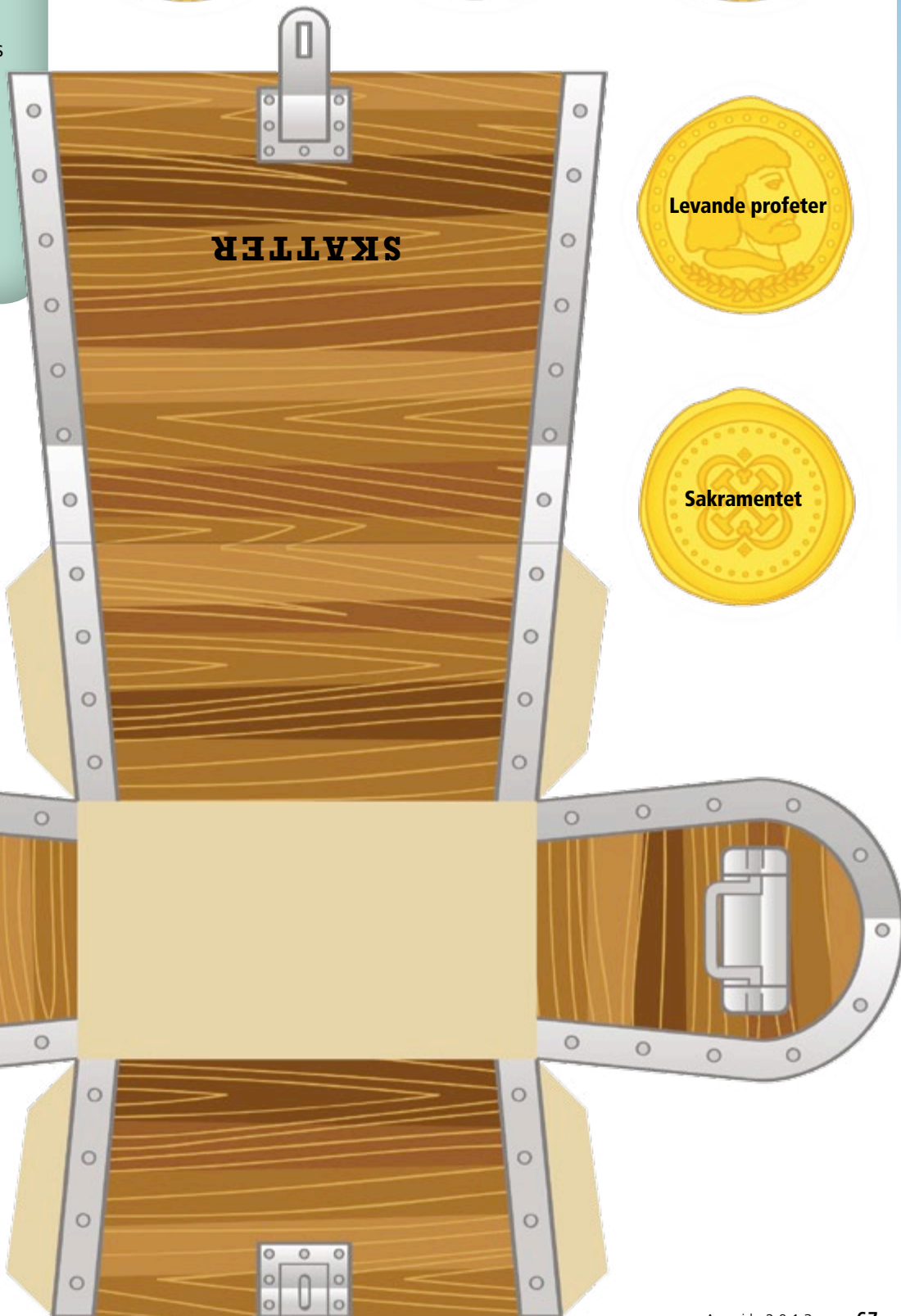
- Lärn och förbunden 35:17
- "Den heliga lunden", *Liahona*, apr. 2001, s. 9 (eller en annan sång om evangeliets återställelse)

DAGS FÖR SAMTAL

Samtala om hur Jesu Kristi evangeliums skatter välsignar din familj.

GÖR EN EVANGELIESKATTKISTA

Klipp ut och vik ihop skattkistan som bilden längst ner visar. Klipp ut mynten med några av skatterna som evangeliet har gett dig och lägg dem i kistan. Titta på skatterna i kistan ofta för att bli påmind om evangeliets välsignelser.

Var kyrkan organiserades

Jan Pinborough

Kyrkans tidningar

*Följ med oss och upptäck
en viktig plats i kyrkans
historia!*

Om Maggie och Lily E. vill se var kyrkan organiserades behöver de inte åka långt. Det är precis bredvid kapellet i Fayette i New York där de går i kyrkan varje söndag!

Kyrkan organiserades inte i en kyrkobyggnad utan i ett timmerhus.

Profeten Joseph Smith hade kommit för att bo där hos familjen Whitmer 1829. Det ursprungliga huset är inte kvar men den här timmerstugan ligger på samma plats.

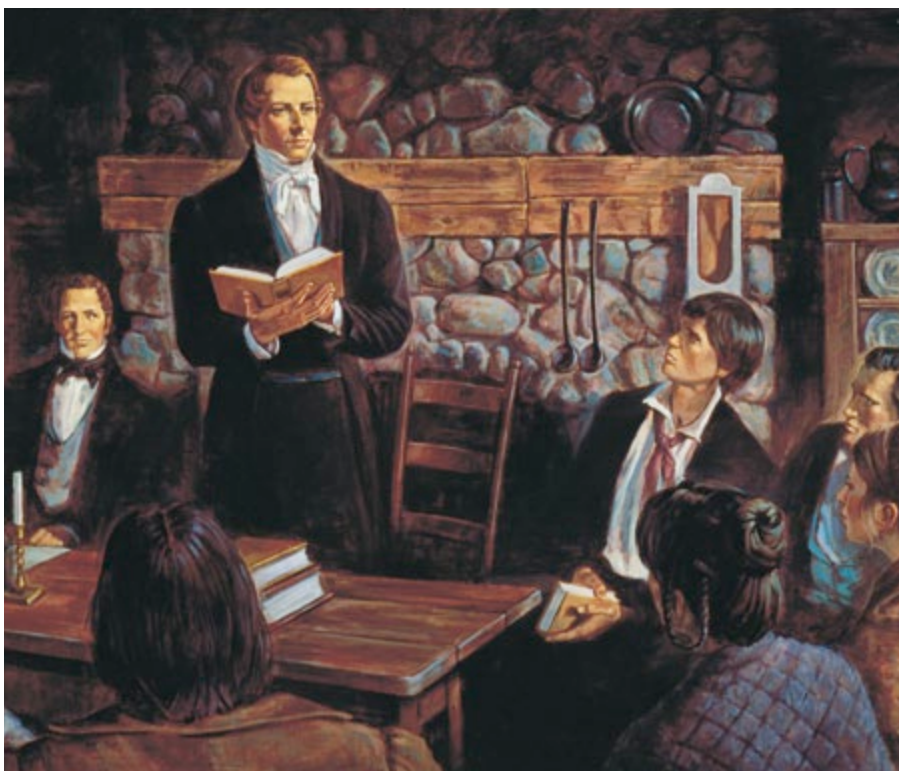
Kyrkobyggnaden där Maggie och Lily går i kyrkan har ett informationscenter med utställningar om familjen Whitmers hem och det viktiga som hände där. ■

1. Joseph Smith avslutade översättningen av Mormons bok här.

2. Utanför, inte långt från huset, såg tre män ängeln Moroni och guldplåtarna. De kallas de tre vittnena eftersom de bevittnade, eller såg, plåtarna. Du kan hitta deras vittnesbörd i början av Mormons bok.

3. Den 6 april 1830 kom omkring 60 personer till ett särskilt möte. Joseph Smith organiserade kyrkan officiellt och sakramentet välsignades och delades ut. Det var det första sakramentsmötet!

DOP DÅ OCH NU

Maggie, 11 år, och Lily, 9 år, döptes i en dopbassäng nära platsen där kyrkans första medlemmar döptes.

Båda flickorna var mycket glada över att få döpas. När det var Lilys tur att döpas intervjuades hon av sin biskop. "Han frågade om jag hade ett vittnesbörd om profeten och om jag betalade mitt tionde", säger Lily.

Båda flickorna har bra minnen av sina dopdagar. "När jag kom upp ur vattnet kändes det som om jag kunde göra vad som helst", säger Maggie.

Båda flickorna fick en dagbok så att de kunde skriva ner sina känslor om den speciella dagen.

4. Strax efter mötet döptes Joseph Smiths föräldrar och flera andra utanför.

Max och Mia räddar dagen

Chris Deaver, Texas, USA

A watercolor illustration of two children, Max and Mia, playing in a room. Max, a boy with blonde hair, is standing on the left, wearing a red shirt, blue pants, and a green cape. He has his hands on his hips and a confident expression. Mia, a girl with brown hair in pigtails, is sitting on the floor on the right, wearing a striped shirt and pink pants. She is holding a small blue toy figure. In the background, there is a purple house with a chimney, a yellow ball of yarn, and a small brown dog. The floor is light brown, and the background is a soft blue wash.

Max gjorde sig redo att leka superhjälte. Han tog på sig sin röda tröja. Han tog på sig sin superhjul-tecape. Sedan gick han till sin lillasysters rum.

”Kom Mia”, sade Max. ”Vi ska rädda dagen!”

Max och Mia gick till vardagsrummet. De såg en korg full med kläder.

”Vill ni hjälpa mig?”
frågade mamma.

”Okej”, sade Max.
”Sedan kan vi
rädda dagen.”

Max och Mia hjälpte
mamma att vika kläderna
och lägga undan dem.

Sedan såg Max en del skräp
på golvet. ”Vi plockar upp allt
skräp”, sade Max. ”Sedan kan
vi rädda dagen.”

Max och Mia rusade runt i huset.
De kastade allt skräp de kunde hitta.

De såg att mamma sopade
köksgolvet. "Kan vi hjälpa dig?"
sade Max.

Mia höll i sopskyffeln medan
Max sopade golvet.

"Nu går vi och räddar
dagen", sade Max.

Mamma såg sig omkring
i det rena huset. Sedan
kramade hon om Max och
Mia. "Jag tror att ni redan
har gjort det!" ■

JESUS GÅR PÅ VATTNET

”När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och sade: ’Det är en vålnad.’ Och de skrek, så rädda var de.

Men genast sade Jesus till dem: ’Var lugna. Det är jag. Var inte rädda.’”
(Matt. 14:26–27).

Världsomfattande ledarutbildning i ny tappning

Äldste L. Tom Perry, äldste Donald L. Hallstrom och biskop Dean M. Davies leder en paneldiskussion om vikten av att använda prästadörets nycklar.

Under de kommande månaderna kommer kyrkans medlemmar världen över att delta i en ny variant av världsomfattande ledarutbildning.

Till skillnad från tidigare ledarutbildningar kommer årets utbildningsmöte inte att sändas som ett enskilt möte för församlings- och stavsledare. I stället har den delats upp i korta segment — på dvd och på LDS.org som uppmuntrar till samtal för alla ledare, medlemmar och familjer under hela det kommande året och ännu längre.

Utbildningens fokus är "Stärka familjen och kyrkan genom prästadömet". Medlemmar i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum samt andra generalauktoriteter och generalämbetsmän ger inspirerad undervisning om:

- Hur familjer kan få styrka och frid genom prästadörets kraft.
- Hur man hjälper varje familj att få uppleva prästadörets välsignelser.
- Hur de som bär prästadörets nycklar stärker hem och familjer.
- Hur man tjänar på kristuslika sätt.
- Hur man uppfostrar barn i ljus och sanning.

Alla kyrkans enheter får exemplar av dvd:n och församlings- och stavsråd uppmanas att gå igenom hela materialet. De ska sedan rådgöra tillsammans om hur de ska hjälpa församlings- och stavsmedlemmar att dra nytta av undervisningen.

I möten och lektioner kan medlemmar se och samtala om enskilda avsnitt i dvd:n. Familjer och enskilda kan se avsnitten, och andra resurser för att förbättra sina studier, på www.lds.org.

I varje situation sker den viktigaste delen av undervisningen efter avsnittet och när samtalet börjar. När ledare, medlemmar och familjer begrundar, berättar och vittnar om vad de har hört och känt, inspirerar den Helige Anden dem och lär dem hur de ska tillämpa undervisningen i sina egna omständigheter. Med de här upplevelsorna kommer den världsomfattande ledarutbildningen att stärka familjer och kyrkan över hela världen. ■

Äldste M. Russell Ballard, Linda K. Burton, äldste Ronald A. Rasband, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom och biskop Gary E. Stevenson står utanför Mary Fielding Smiths hus i This Is the Place Heritage Park och samtalar om välsignelserna med att ha prästadömet i varje hem.

REAKTION PÅ BEGÄRAN OM FLER MISSIONÄRER:

Fosträ en missionärsanda hemma och i kyrkan

Heather Whittle Wrigley

Nyheter om och händelser i kyrkan

Biskop Victor Nogales i Parque Chacabuco församling i Congreso stav i Buenos Aires, Argentina sitter framför en anslagstavla täckt med bilder av de 37 unga männen och unga kvinnorna i församlingen. När en av dem åker ut som missionär sätter han upp en liten notering vid bilden.

”Mina ungdomar blir glada när de kommer in på mitt konrot och ser bilderna och noteringarna”, säger han. ”Det motiverar dem att förbereda sig för att själva bli missionärer.”

Den här församlingen i Buenos Aires exemplifierar missionsarbetets anda. Under de sex första månaderna 2012 lämnade 19 ungdomar — 14 av dem nyomvända — sitt hem för att verka som heltidsmissionärer i åtta länder. Över 80 procent av de tänkbara ungdomarna har bestämt sig för att verka som missionär.

Under senare år har kyrkans ledare flera gånger sagt att fler ungdomar behöver gå ut som missionär.

Under generalkonferensen i april 2005, en kort tid efter att kyrkan gett ut *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer*, rådde äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum familjer och ledare att

fosträ en missionärsanda och förbereda fler unga män och unga kvinnor att verka hedervärt genom att hjälpa dem förstå vilka de är och undervisa dem om läran (se ”En till”, *Liahona*, maj 2005, s. 69).

President Thomas S. Monsons tillkännagivande under generalkonferensen i oktober 2012 att missionärsåldern sänks är ännu en påminnelse om att Herren påskyndar sitt verk.

I dag har många familjer och ledare i kyrkan tagit till sig de här budskapen och skapat en rik tradition av missionsarbete i sitt område.

Hjälpa ungdomar förstå vilka de är

Som svar på frågan ”Hur har du kunnat förbereda så många av dina ungdomar så att de är villiga att gå ut som missionär?” sade biskop Nogales: ”När jag kallades som biskop tänkte jag först och främst på ungdomarna i församlingen, och jag gjorde klart för de andra församlingsledarna att vi behöver vara en del av deras liv.”

Alla missionärerna från Chacabuco hade till exempel ämbeten i församlingen innan de åkte ut. Ofta kallas nyomvända och mindra aktiva medlemmar att verka som lärare, vilket

hjälpas dem att förbereda sig för att undervisa om evangeliet.

Biskop Nogales ordnade också så att ungdomarna kunde förbereda sig andligt för en mission genom att arbeta med de lokala heltidsmissionärerna.

När lokala ledare och medlemmar i kyrkan har engagerat sig i ungdomarna har de belönats med att se missionärsandan öka avsevärt.

En missionärsinriktad familj

Garth och Eloise Andrus i Draper i Utah, USA, vet vad det innebär att ha en missionärsinriktad familj. De har 17 barnbarn som har verkat som missionärer, och de har själva varit ute som missionärer sex gånger.

Att fosträ en missionärsanda i familjen är något som börjar när barnen är små, säger broder Andrus.

Syster Andrus instämmer. ”Barnen går inte ut som missionär om det bara är en outtalad förväntning, utan man pratar med barn och barnbarn om det som om det är en fråga om *när* de ska gå ut som missionär, inte *om*”, säger hon.

Det är också viktigt att undervisa ungdomar om vilka de är genom att visa exempel på missionsarbete. Broder och syster Andrus tackade ja till sin första kallelse 1980, just när deras yngste son åkte iväg som missionär.

Ett barnbarn skrev till dem efter att han fått en present som de hade skickat för att hjälpa honom förbereda sig för sin mission. ”Han tackade oss [för presenten] men sade: ’Det

Biskop Victor Nogales står vid anslagstavlan som visar alla ungdomarna i sin församling, bland annat dem som nu verkar som missionärer.

är mycket viktigare att tacka er för exemplet ni har varit”, säger syster Andrus.

Undervisa om läran

”Våra ungdomar har rätt att förvänta sig att deras föräldrar och ledare och lärare i kyrkan ser till att de känner till och förstår Jesu Kristi evangelium”, har äldste Ballard sagt. ”Den Helige Anden kommer att bekräfta sanningen i deras hjärtan och tända Kristi ljus i deras själar. Och då får ni *en till* helt förberedd missionär” (M. Russell Ballard, ”En till”, s. 71).

Omkring 950 mil från Buenos Aires har Horseshoe Bends gren nära Boise i Idaho, USA också sett en dramatisk ökning i missionsarbetet eftersom

familjer och ledare verkligen har ansträngt sig för att undervisa ungdomarna om evangeliet.

Nio ungdomar har gått ut som missionärer från den lilla grenen med 75 medlemmar.

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum betonade anledningarna till och fördelarna med att verka som missionär. ”Alla missionärer ... har som enda mål att göra livet bättre för andra människor”, sade han. ”Beslutet att verka som missionär formar den andliga framtiden för missionären, hans eller hennes maka och deras efterkommande i framtida generationer. En önskan att tjäna är ett naturligt resultat av omvändelse, värdighet och

förberedelse” (”Fråga missionärerna! De kan hjälpa er!” *Liahona*, nov. 2012, s. 18).

Martin Walker, president för Emmets stav i Idaho, instämmer. ”När en ung person verkar som missionär viker han eller hon in på en kurs som påverkar generationer”, säger han. ”Som stav gör vi allt vi kan för att förbereda ungdomarna för att gå ut som missionär.”

En del av förberedelsen är att undervisa ungdomarna om läran. Ungdomarna i Horseshoe Bends gren har tillgång till en förberedande missionärskurs som hålls varje vecka av en före detta missionspresident. Den här undervisningen kompletterar missionärsutbildningen som ges under stavens månatliga missionärsförberedelsemöte och dess årliga läger för aronska prästadömet.

LaRene Adam — ett av broder och syster Andrus’ sex barn — verkade vid sidan av sin make Jim i Danmarkmissionen Köpenhamn från 2007 till 2009. Hon vittnar om vikten av att undervisa barn om evangeliet hemma.

”Något av det bästa man kan göra för att hjälpa barnen bygga ett vittnesbörd om missionsarbete är att ha hemaftnar och studera skrifterna tillsammans”, säger hon. ”Om du ger dem den starka grunden av evangeliestudier och kunskap är de mycket mer redo och vet så mycket mer om evangeliet.” ■

Unga missionärer med särskilt uppdrag känner glädje i att tjäna

Carolyn Carter

Nyheter om och händelser i kyrkan

Äldste Ernesto Sarabia hade en svart missionärsbricka på sig varje dag under sin mission. Men hans missionskallelse skilde sig åt från många andras. Äldste Sarabia verkade som ung missionär med särskilt uppdrag på missionskontoret i Mexikokommissionen Hermosillo.

”Vi [förstår] att det inte är vist för en del av våra unga män och unga kvinnor att möta de stränga krav

och utmaningar som en heltidsmission innebär”, har äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum sagt. Men det, sade han, innebär inte att de inte kan ta del av missionsarbetets välsignelser” (“En till”, *Liahona*, maj 2005, s. 71).

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”En mission är att frivilligt tjäna Gud och mänskligheten” (“Fråga missionärerna! De kan hjälpa er!” *Liahona*, nov. 2012, s. 18), och det finns många sätt att tjäna på.

De som är hedervärt befriade från en proselyteringsmission, eller de som återvänder hem tidigt, kan tjäna på ett meningsfullt sätt genom att få ett särskilt uppdrag.

Krav för att tjäna

Missionärer med särskilt uppdrag måste vara fysiskt, mentalt, andligt och känslomässigt redo att utföra kallelstens plikter som de noga har utvalts för.

Särskilda uppdrag varierar från sex till tjugofyra månader och sträcker sig från några dagar i veckan till heltidstjänst. Det finns möjligheter att tjäna i samhället och hemifrån. Möjliga uppdrag kan vara släktforskningsarbete, IT-teknologi, missionskontorsarbete, arbete i biskopens förrådshus, med mera.

Stöd från familjen och prästadömet

Föräldrar, prästadömsledare och medlemmar i kyrkan kan

hjälpa eventuella missionärer med särskilt uppdrag att tjäna.

Syster Eliza Joy Youngs familj har varit till stort stöd för henne och kört henne till och från kyrkans kontor i Sydney i Australien.

Äldste Michael Hillam som arbetar i Hongkongs distributionscenter sade: ”Mina lärare i det tidiga morgonseminariet och ledarna i Unga män hjälpte mig att förbereda mig.”

Uppoffringar ger välsignelser

Syster Young uppoffrade sina lediga dagar från sitt deltidsjobb för att verka som missionär med särskilt uppdrag. Hon sade: ”Jag känner mig närmare min himmelske Fader eftersom jag vet att jag hjälper honom.”

Förutom andliga välsignelser får unga missionärer med särskilt uppdrag värdefulla sociala och yrkesmässiga möjligheter. ”Min mission har visat mig att jag kan ha ett jobb på öppna marknaden”, säger syster Young. (Hon har tidigare haft skyddat arbete.)

Fastän inte alla unga vuxna som vill verka som missionär har möjlighet till det, görs stora ansträngningar för att tillmötesgå varje värdig ung vuxen. Unga män och kvinnor som vill verka på det här sättet kan prata med sin biskop eller grenspresident, som kan hitta rätt möjligheter åt dem.

Läs mer på news.lds.org genom att söka på ”young church-service missionaries”. ■

Unga kvinnors och Hjälpföreningens generalledare reser runt i Asien

Brenda Frandsen, mediaspecialist i området Asien

Med bidrag från David O. Heaps, Paul Stevens och Linda Rae Pond Smith

Mary N. Cook, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, och Linda S. Reeves, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, undervisade och inspirerade systrar, både unga och gamla, i området Asien under nio dagar i november 2012.

Resan sammanföll med tillkännagivandet om den nya studiekursen för ungdomar, *Kom och följ mig*, som klasserna i Unga män, Unga kvinnor och Söndagsskolan för ungdomar börjar använda i januari 2013. Den nya studiekursen är utformad för att hjälpa lärare undervisa mer som Frälsaren gjorde och skapa starkare band med klassdeltagarna.

Efter syster Cooks och syster Reeves besök i Asien kände många asiatiska ungdomar och

deras föräldrar att de nu är mer motiverade att rena och fokusera livet och bli exempel för sitt samhälle.

I Hongkong lovade syster Reeves ungdomarna: "Om ni håller er rena kan ni stå framför vem som helst med gott självförtroende!"

Inspirerad av hennes ord sade tolvåriga Tang Kak Kei efter mötet: "Jag vet att jag behöver läsa Mormons bok varje dag. Att lära mig omvända mig och leva rättfärdigt är vad *Vägledning för de unga* har lärt mig göra så att jag kan utstråla Kristi ljus och sann glädje."

I Indien träffade syster Cook medlemmar i det nya möteshuset i Chennai distrikt och medlemmar i nya Hyderabads stav och uppmanade de unga vuxna att förbereda sig för framtiden. "Kvalificera er utbildningsmässigt", uppmanade hon, "och skaffa er färdigheter som hjälper er att bygga upp riket. Fokusera på er familj och vad ni kan göra för att välsigna era familjemedlemmar, och på er andliga beredskap så att ni är värdiga de andliga maningarna och så att ni vart ni ska gå och vad ni ska göra."

I Indonesien deltog syster Reeves i den första stavskonferensen i nya Surakarta stav. "Vi kände deras ödmjuka och kärleksfulla anda. Vilka trofasta medlemmar!" säger hon.

Syster Reeves besökte sedan Malaysia där hon tillsammans med en grupp hjälpföreningsystrar samtalande om de viktigaste frågorna för Hjälpföreningen som organisation i Malaysia och hur kyrkan kan ge vägledning och inspiration.

I Taiwan talade syster Reeves om de lokala medlemmarnas styrka och hängivenhet. "Vi är så glada att veta hur trofasta de är och hur hängivet de besöker templet. ... Medlemmarna är kärleksfulla föredömen för sina vänner och grannar", säger hon. ■

I Taiwan träffade Mary N. Cook och Linda S. Reeves områdesauktoriteter samt taiwanesiska prästadömsledare och medlemmar.

FOTO: YANG CHIEH-WEN

Ungdomar runtom i världen visar att de står på heliga platser.

Ungdomsfotografier efterlyses

Årets tema för veckoträffarna är "Stå ... på heliga platser och låt er inte rubbas" (L&F 87:8). Unga män och unga kvinnor, *Liahona* efterlyser fotografier av er där ni står på heliga platser. Fotografierna kan vara av när ni tillbringar tid med er familj, tjänar, utför missionsarbete, skapar konst, studerar evangeliet, utforskar naturen och mer! Gör så här för att skicka fotot:

- Låt någon ta ett foto av dig när du står på en helig plats.
- Mejla ditt foto med hög upplösning till liahona@ldschurch.org.
- Skriv ett meddelande om varför det är en helig plats för dig.
- Ta med fullständigt namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt) i meddelandet, samt en e-postadress till dina föräldrar.

Fotografierna av ungdomar från hela världen visas i ett kommande nummer.

Apostel besöker Marocko

I december 2012, efter det att den 3 000:e staven skapats i Sierra Leone i Västafrika, besökte äldste Jeffrey R. Holland

i de tolv apostlarnas kворum kyrkans lilla och avlägsna gren i Rabat i Marocko.

Under en brasafton en söndag uttryckte äldste Holland den kärlek som kyrkans ledare har till varje medlem i kyrkan över hela världen, oavsett hur få de är till antalet eller hur avlägset de befinner sig.

"Ni är inte bortglömda, och ni är en del av ett underbart verk där Herren identifierar och påskyndar Israels insamling i denna stora och sista tidsutdelning", sade han.

Templet i Tegucigalpa i Honduras invigt

Söndagen den 17 mars 2013, efter ett kulturellt evenemang och ett tre veckor långt öppet hus, invigdes templet i Tegucigalpa i Honduras under tre sessioner som sändes till alla kyrkans enheter i Honduras och Nicaragua.

Medlemmarna i Honduras, som tidigare fick resa i flera timmar till templet i Guatemala City, gladdes åt att se landets första tempel invigas. Templet tillkännagavs av första presidentskapet i ett brev från den 9 juni 2009, och första spadtaget på det nuvarande området togs den 12 september 2009.

President Monson besöker Tyskland

I slutet av 2012 reste president Thomas S. Monson till Tyskland för att träffa kyrkans medlemmar i Berlin, München och Frankfurt och för att uppmana dem att följa Jesus Kristus.

"Han undervisade om förlåtelse genom att förlåta", sade han till medlemmarna i Frankfurt. "Han undervisade om medkänsla genom att visa medkänsla. Han undervisade om hängivenhet genom att ge av sig själv."

Den Helige Anden undervisar mig

Ända sedan min familj blev medlemmar i kyrkan har jag sett kraften som kommer av att läsa *Liahona*. Det var dessa djupsinniga ord som inspirerade mig att verka som missionär. Många ämnen tas upp i tidningen men det som har betydelse för mig är vad den Helige Anden undervisar mig om varje gång jag läser den. Vi blir verkligen fria — även i "fiendeland" (se Boyd K. Packer, "Att överleva i fiendeland", *Liahona*, okt. 2012, s. 24) — när vi studerar, läser och tillämpar principerna som lärs ut. Frälsaren lever, prästadömet finns på jorden och Gud finns i himlen.

Newton T. Senyange, Uganda

Rättelser

I oktobernumret 2012 av *Liahona* angavs fel fotograf i artikeln "Första staven i Indien organiserad" på sidorna 76–77. Fotografierna togs av syster Gladys Wigg. Vi ber om ursäkt för misstaget.

I decembernumret 2012 av *Liahona* döptes familjen Vigil, som nämns i artikeln "Heliga förvandlingar" på sidan 25, i juli 2010, inte i juni 2011. Dessutom föddes Andrea Vigil i juli, inte i augusti 2012.

I *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* har bilden på sidan 2 fel text. Det är en bild av president Snows son, Oliver Goddard Snow. Och på sidan 28 ska namnen Brigham Young Jr och Francis M. Lyman byta plats.

DRICK FRÅN KÄLLAN

Aaron L. West

Redaktör, kyrkans publiceringstjänst

När vi talar om templens skönhet nämner vi vanligtvis spirorna, fönstren och väggmålningarna. Vi talar vördnadsfullt om dopbassänger, begåvningsrum, beseglingsrum och celestia rum.

Men när en profet inviger ett tempel åt Herren så inviger han hela byggnaden, inte bara de vackra delarna som alla lägger märke till. I invigningsbönen för templet i Kansas City i Missouri, sade president Thomas S. Monson: "Vi inviger marken som detta tempel står på. Vi inviger varje del av denna vackra byggnad, från den osynliga grunden till den majestätiska statyn av Moroni på dess högsta punkt."¹ När president Joseph Fielding Smith uppsände invigningsbönen för templet i Ogden i Utah så invigde han "fontänerna, väggarna, golven, taken, tornet och alla delar av byggnaden", och han bad för att "alla mekaniska delar, elledningarna och lamporna, ventilationssystemet och hissarna, och allt som fanns i byggnaden" skulle skyddas.²

Jag är tacksam för att Herren inspirerar sina profeter att inviga varje del av varje tempel. Fastän ett gångjärn i en dörr eller en lampa

*Jesus Kristus
är källan med
levande vatten.*

inte har ett lika stort syfte som ett altare i ett beseglingsrum, bidrar sådana små delar till templets slutliga, upphöjande syfte.

En av dessa mindre delar har hjälpt mig inse något viktigt. Jag var i Salt Lake-templet en dag och förberedde mig för att lämna omklädningsrummet efter att ha deltagit i en förrättning för de döda. Jag såg en dricksfontän och insåg att jag var törstig, så jag böjde mig ner för att dricka. Ett budskap kom till mig:

Du dricker det här vattnet i templet, men dricker du egentligen av det levande vatten som finns här?

Det var inte ett nedslående fördömande — bara en mild tillrättavisning och en tankeväckande fråga.

Mitt svar på den frågan var nej. Jag drack inte fullt ut av templets levande vatten. Jag fick erkänna att mina tankar hade irrat iväg tidigare när jag tog emot förrättningar för de döda. Fastän jag hade gjort ett bra arbete för dem som behövde min hjälp, hade jag inte tagit emot all hjälp som jag själv behövde.

Varje gång jag besöker templet nu tittar jag efter en dricksfontän och stannar till för att dricka. Jag frågar mig själv hur djupt jag dricker från källan med levande vatten. Mitt svar: Fortfarande inte tillräckligt djupt. Men min törst har ökat. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, i "Kansas City Missouri Temple: 'Beacon of Divine Light'—an Offering of Hands and Hearts", *Church News*, 12 maj 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, i "Ogden Temple Dedicatory Prayer", *Ensign*, mars 1972, s. 12.

OFFICIELLT TILLKÄNNAGIVANDE

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff verkade som missionär i Storbritannien i slutet av 1840-talet. Tack vare hans tjänande **döptes** över 1000 personer. Wilford Woodruff verkade senare som president för **templet i S:t George i Utah**. Som president för kyrkan verkade han för att **Utah** skulle bli en stat. Han tog också emot uppenbarelser och gav ut **Officiellt tillkännagivande 1** som uppmanade de heliga att sluta utöva månggifte.

*S*kådespelare porträtterar scener från Jesu Kristi liv i videor som kan ses på biblevideos.lds.org. Flera scener från den sista veckan i Frälsarens liv visas i artikeln på sidan 26. I "Jesu Kristi mission och verksamhet" (sidan 18), undervisar äldste Russell M. Nelson om fyra aspekter av Frälsarens verksamhet som vi kan ta efter i vårt eget liv.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Personligt vittnesbörd i ständig tillväxt

Äldste Patrick Kearon, England

Äldste David S. Baxter sade nyligen: "Även om vår tro ibland inte känns större än ett senapsfrö, får vi gudomlig vägledning när vi går framåt. Om vi söker himlens hjälp så får vi den — kanske till och med på oväntade sätt."¹

Äldste Baxter talade om motgångar när han skrev de här orden, men jag tror att de gäller också för goda tider. Nyckeln är att fortsätta framåt. Det har sagts att om vi inte går framåt, så kommer vi efter. Vi behöver tänja oss och växa för att hålla vår tro stark och levande, och ständigt träna våra andliga muskler. President Henry B. Eyring har sagt: "Stor tro är färskvara."² Det får mig att tänka på gånger när vår tro och vittnesbörd är som mest levande och säkert, och sedan händer något som skakar om vår tro, eller när vi inte ger det näring genom ständig kontakt med Gud.

När jag nyligen var i en stor stad, väcktes jag två gånger under natten av sirener utanför hotellrummet. När det blev ljusare tittade jag ut genom fönstret och såg att stadens brand- och räddningsstation låg tvärs över gatan. Brandmännen var ute och arbetade med en av de stora stegbilarna. Jag fångslades av den övning som de höll på med. De sköt upp stegen en liten bit, och drog sedan tillbaks den. Sedan sköt de upp den igen, men den

här gången lite längre, och så drog de in den igen. De gjorde det här gång på gång tills stegen nått maximal längd, till högsta våningen på det hus där övningen pågick. Jag misstänker att de utför den här övningen regelbundet. Genom de här övningarna vet de exakt vad de ska göra när en riktig uttryckning inträffar. Brandmanskapet reagerar omedelbart på begäran om hjälp, och genast vet varje medlem av laget var de ska vara och vad de ska göra för att verkställa en räddning från en byggnads översta våningar.

Det är samma sak med oss. Vår tro och vårt vittnesbörd behöver ständig träning, att ständigt tänja sig för att öka vår andliga räckvidd. Vi vet vad vi måste göra gång på gång för att hålla oss andligt starka, och ändå är vi ibland sena att göra det, trots att vi upptäckt att de faktiskt stärker och välsignar oss. Våra hängivna dagliga böner, vårt ingående studium av skrifterna, regelbunden fasta med ärligt uppsåt, regelbundna tempelbesök, tid använd till tjänande i vår himmelske Faders rike och av andra hjälper oss öka vår andliga räckvidd och befästa vårt vittnesbörd. Vi måste likaså komma ihåg att det finns få saker som stärker vittnesbördet lika mycket som att dela det med andra. Att säga högt vad vi tror på bygger upp vår tro och stärker vår övertygelse.

Att konsekvent upprepa de här

Äldste Patrick Kearon

enkla men kraftfulla vanorna gör att vi mycket påtagligt kan "klä [oss] i [våra] vackra kläder" och bli vårt allra bästa andliga jag.

Herren befaller oss i L&F 82:14: "Ty Sion måste tillta i skönhet och i helighet. Hennes gränser måste utvidgas, hennes stavar måste stärkas. Ja, sann-erligen säger jag er: 'Sion måste stå upp och klä sig i sina vackra kläder.'"

Varje gång vi bestämmer oss för att tänja oss lite längre och lite högre blir vi förvånade över de rikliga andliga belöningar som kommer genom vårt relativt lilla offer. Vid den här tiden på året när vi minns Frälsarens förunderliga försöningsgåva, kan vi lättare åter besluta oss för att handla på ett sätt som låter de här välsignelserna flöda i våra liv. ■

SLUTNOTER

1. David S. Baxter, "Lämna motgångarna bakom dig", *Liahona*, dec. 2012, s. 18.
2. Henry B. Eyring: "Andlig förberedelse: Börja tidigt och var ihärdig", *Liahona*, nov. 2005, s. 39.

Jönköpings församling firar 150 år

Jönköping: Den 13 oktober 2012 inbjöds medlemmar och vänner i Jönköpings församling till en jubileumsfest för att fira att det var för 150 år sedan, i september 1862, som kyrkan i Jönköping organiserades för första gången. Det bjöds på middag och underhållning.

Dick Thörn berättade om Jönköpings församlings historia. Han hade även sammanställt detta i ett häfte som delades ut till alla. Underlaget till denna historia kommer från kyrkans arkiv i Salt Lake City.

Här följer ett utdrag från hans sammanställning:

Kyrkan kom till Jönköping genom en man som hette Carl Johan Sundbäck. Han var en man som hade sina rötter i Forserum, en ort som ligger några mil utanför Jönköping. Han blev medlem i kyrkan år 1858 medan han var i Danmark och arbetade. Han kom sedan tillbaka till Jönköpingstrakten år 1861 och berättade för alla som ville lyssna om det evangelium som han hade funnit. Det första mötet som hölls i Jönköping var den 22 december 1861. De första dopen skedde den 3 augusti 1862 då fyra personer döptes. Den 10 och 11 september år 1862 hölls en konferens som organiserade kyrkan i Jönköping för första gången. Carl Johan Sundbäck blev då kallad som grenens första grens-president. Motståndet mot kyrkan var hårt från både präster och polis enligt Sundbäck's noteringar. Han skriver att den 19 november 1862 var de 24 medlemmar i Jönköpings gren.

Carl Johan Sundbäck emigrerade till USA 1864. Det finns dagboksanteckningar om resan och hans nya liv i USA där han gifte sig 1865 med Helena Eleonora Söderström, en kvinna som blivit medlem i Jönköping. Hon hade emigrerat till USA redan 1863 tillsammans med 13 medlemmar från Jönköping.

Kyrkans medlemmar i Jönköping har under dessa 150 år samlats på olika platser för att hålla möten. I början samlades man hemma hos varandra eller hyrde en lokal. Från 1947 till 1968 hölls mötena på Hagalundsgatan 2 i en villa som

fanns på tomten. 1969 invigdes det kapell som nu används för kyrkans möten och aktiviteter. Under en period från 1955 till 1963 var Jönköpings gren delad i 2 grenar, Jönköpings 1:a gren träffades på Hagalundsgatan och Jönköpings 2:a gren höll sina möten på Apollovägen.

Två saker man slås av när man sätter sig in i händelserna genom åren är dels den omfattande emigrationen till USA som har skett och dels den stora betydelse som missionärer haft för kyrkans utveckling och framgång i Jönköping. Från ett dokument som visar medlemsutvecklingen i Jönköping under åren 1862 till 1900 kan man utläsa att nästan hälften av de som anslöt sig till kyrkan emigrerade till USA. Ett annat dokument visar att medeltalet närvarande i början av 1930-talet var 25 till 34 personer. En viss variation i närvaron har det alltid varit med toppar på närmare 150 personer i medeltal i slutet av 1990-talet.

Kyrkans organisation för kvinnor, Hjälpföreningen, organiserades för första gången i Jönköping den 15 juli 1877. Mathilda Charlotta Goldkuhl var den första presidenten.

Flera apostlar har under åren besökt kyrkan och medlemmarna i Jönköping:

1946 Ezra Taft Benson, 1954 och 1958 Henry D. Moyle, 1955 Spencer W. Kimball, 1956 Adam S. Bennion, 1959 LeGrand Richards och 1969 Marion G. Romney. ■

Medlemmar med vänner i Jönköpings församling firade församlingens 150 års jubileum i oktober 2012.

Distriktskonferens i Umeå

Anna Bengtsson, Umeå

Umeå: I oktober 2012 var det åter dags för Umeås distriktskonferens.

Som vanligt var det en helt underbar helg. Vi fick ta del av så många fina tal och vittnesbörd.

Robin Birberg kom hem från sin mission i somras och han hade lärt sig mycket.

”Min mission har varit en riktig skola om evangeliet och livet. Jag kunde tänka att vi skulle gå till ett visst område, för där finns det många människor, men vi träffade ingen som var förberedd att ta emot evangeliet. Men när man lyssnar till den Helige Anden blir det en otrolig skillnad. Min kamrat kände att vi skulle åka till ett ställe som låg 30 minuter bort, men det var sent på kvällen, så vi skulle bara hinna dit och vända för att åka hem och sova. Hade det inte varit för min kamrat så hade jag inte åkt, men Gud älskar oss så mycket och leder oss. Vi fick en fin upplevelse. Den första vi träffade var intresserad av kyrkan! Vill man lära sig att känna Anden ska man åka på mission, oavsett om man är ung eller gammal.”

Hans Johansson uppmanade oss alla och särskilt ungdomarna att läsa *Liahona*.

”Det är de nyaste skrifterna vi har och är verkligen en hjälp för oss i vår tid.”

Torbjörn Jälmlbrant kom med en bra liknelse.

”Evangeliet är som en ljus-slinga till julgranen. När alla delar är på plats så blir det ljust, och det är samma sak i vårt liv. När vi följer alla delar av evangeliet kan vi känna den Helige Anden.”

Äldste Detlef Adler i de sjuttios kворum var en speciellt inbjuden gäst på konferensen.

Han hade ett tankvärt budskap.

”När ni lämnar konferensen så är era problem inte borta, men jag hoppas att vi alla har känt Anden och att det finns en möjlighet att förändra våra liv.

Ibland låter vi någon frustrera oss, och ibland frustrerar vi oss själva som Laman och Lemuel, istället för att se möjligheterna som Nephi.”

Det som berörde mig mest var en broder som kommer från Benin i Afrika. Han var muslim

och när han träffade missionärerna i Sverige och blev kristen så tog hans familj och vänner avstånd från honom, ja en del till och med hotade honom.

Men han stod fast vid sin tro, och nu har en av hans vänner döpt sig, och ytterligare fyra vänner undersöker kyrkan. Denne broder bor i Kiruna och steg upp kl 3 på lördag morgon för att åka tåg i 4 timmar till Luleå. Sedan åkte han bil i ytterligare 3 timmar tillsammans med andra medlemmar. Han var trött, men tyckte att det var värt det för att få träffa oss andra i församlingen och dela med sig av sin berättelse. Jag själv brukar klaga över att jag måste stiga upp klockan 9 på söndag morgon för att åka till kyrkan. Han är verkligen ett exempel för mig. ■

I oktober 2012 samlades medlemmarna i Umeå distrikt för en distriktskonferens.

FOTO ANNA BENGTSSON

Julkonsert mitt i Göteborg

Jens Åman, Informationstjänsten Göteborgs stav

I samband med unga mäns och unga kvinnors MTC-dag i Göteborgs stav den 24 november 2012 anordnades en julkonsert i centrala Göteborg.

Unga vuxna delade med sig av sina talanger och sjöng en rad välkända julpsalmer mitt i Göteborgs största köpcentrum Nordstan. Mycket hände i Nordstan under dagen och tusentals personer passerade

Kören av unga vuxna från Göteborgs stav

FOTO JENS ÅMAN

förbi den sjungande gruppen. Flera hundra stannade och lyssnade till musiken. Bland annat besökte ungdomarna på MTC-dagen konserten och en ung kvinna, Linnea Ludwig,

medverkade i själva konserten genom att sjunga solo.

Konserten blev ett fint tillfälle att sprida musik och tankar om julens verkliga budskap. Vid två tillfällen presenterades vilken

kyrka gruppen kom ifrån och det fanns också två tydliga skyltar med kyrkans namn. Inga tveksamheter rådde alltså kring vilka som bidrog med julmusiken denna första lördag i julhandeln. ■

Ny redaktör för lokala sidorna i Stockholmsområdet

Jag heter Helena Österlund och har precis blivit kallad som assisterande redaktör för de lokala sidorna i Liahona. Det känns väldigt roligt och intressant att ta mig an den här uppgiften. Vi bär alla på andliga berättelser och erfarenheter som vi kan stärka varandra med. Vi är alla med om upplyftande aktiviteter i våra enheter som kan vara till glädje för andra. Jag ser fram emot att vara ett redskap för att förmedla dessa vidare till er som läser Liahona. Mitt verksamhetsområde är Stockholms båda stavar. Det är ett väldigt stort område att täcka, så jag är tacksam för alla

tips, idéer och artiklar som jag kan få in. Utan er, inga lokala sidor.

Lite om mig själv:

Jag är gift med Daniel Österlund sedan december 1998. Vi har fyra barn: Olivia 12 år, Matilda 11 år, Benjamin 7 år och Jakob 4 år. Vi tillhör Handens församling i Stockholm södra stav. Jag har haft välsignelsen att få vara hemmamamma sedan barnen föddes. Vid sidan av har jag frilansat som journalist för en lokal tidning under de senaste åren. Jag älskar ord, både att prata och skriva dem. Jag ser fram emot att här få förmedla många ord som både kan stärka och glädja. ■

Kontakta mig gärna för tips, idéer och artiklar: helena.osterlund@gmail.com

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas, se kyrkans svenska hemsida <http://www.jesukristikyrka.se> under Övrigt material – Liahona – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111. 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Ny redaktör för Stockholms stavar är Helena Österlund, här tillsammans med sin make Daniel.